

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, samosoudce JUDr. Miroslav Weinštuk, rozhodl ve věci žalobce, **R.P.**, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, Slovenská republika, zastoupeného **Mgr. Lukášem Wimětalem**, advokátem, se sídlem v Brně, Veselá 24, PSČ 602 00, a žalovaného **J.V.**, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, zastoupeného **JUDr. Jiřím Koniozem**, advokátem v Brně, Nové náměstí 21, PSČ 621 00, o vydání cenných papírů, 324 ks listinných akcií obchodní firmy XXXXX, IČ XXXXX

t a k t o :

I. Žaloba, kterou soud uloží žalovanému povinnost vydat žalobci 324 ks listinných akcií znějících na majitele, vydaných společností XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, v oddíle B, vložka 2134, ve jmenovité hodnotě 1 ks akcie 20.000,- Kč, představující 14,21 % základního kapitálu této společnosti, kdy akcie jsou splaceny a jsou vedeny pod pořadovými čísly 000025 až 000033 – 9 ks, 000111 až 000112 – 2 ks, 000456 až 000768 – 313 ks, se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náklady řízení, k rukám JUDr. Jiřího Koniora, 1.785.784,55 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobce je povinen zaplatit na náklady řízení České republiky na účet Krajského soudu v Brně, číslo účtu 19-5720621/0710, VS 0922011208, u České národní banky – Brno, 2.415,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vrchní soud v Olomouci- dále jen **odvolací soud** v příslušném tvaru, zrušil usnesením číslo jednací 5 Cmo 30/2014-997 ze dne 27.11.2014 rozsudek Krajského soudu v Brně číslo jednací 9Cm 112/2008-799 ze dne 19.9.2013. Odvolací soud dospěl na základě skutkových okolností zjištěných soudem prvního stupně a dalších faktů popsanych v odůvodnění svého rozhodnutí

k následujícímu závěru. Krajský soud věděl o tom, že žaloba o uložení povinnosti vydat 324 kusů listinných akcií na majitele představujících 14,21% základního kapitálu společnosti pořadových čísel 000025 až 000033 – 9 ks, 000111 až 000112 – 2 ks a 000456 až 000768 – 313 ks- dále jen **žalované akcie** v příslušném tvaru, se stala nereálnou v důsledku spojení (sdružení akcií). Soud žalobce o této skutečnosti nepoučil a nevedl ho k nápravě petitu. Žalobní návrh se stal nevykonatelným. Odvolací soud dále zmínil účinky zákona č. 134/2013Sb. a jeho následky na právní poměry ve společnosti. Po vyžádání seznamu akcionářů založeného na čísle listu 905 spisu zjistil, že k datu 1.8.2014 došlo k výměně akcií dosud znějících na majitele za akcie na jméno. Žalobce uvedl k pokusu odvolacího soudu o úpravu žalobního návrhu, že bez přiměřené reakce na změnu v roce 2009 spočívající ve zvýšení základního kapitálu a spojení (sdružení) akcií v roce 2010 nelze ztotožnit původní akcie s vyměněnými akciemi zapsanými v seznamu akcionářů k 1.8.2014. Odvolací soud uložil Krajskému soudu v Brně v samém závěru zrušovacího usnesení, aby umožnil žalobci tvrdit rozhodující skutečnosti související se zvýšením základního kapitálu ve společnosti, doplnit skutková tvrzení týkající se spojení (sdružení) akcií, navrhnout k těmto novým skutkovým tvrzením důkazy a poté upravit žalobní petit tak, aby odpovídal nejen těmto změnám, ale i změnám vyvolaným zákonnou změnou formy akcií. Zdejší soud pouze připomíná, že ve stejném duchu se odvolací soud vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 13.11.2014 na č.l. 980 spisu k dožádání Policie České republiky založeném na č.l. 979 ze dne 6.11.2014.

Krajský soud v Brně považuje stanovisko odvolacího soudu vyjádřené v usnesení číslo jednací 5 Cmo 30/2014-997 ze dne 27.11.2014 za nesprávné a vrácení spisu Krajskému soudu v Brně z výše popsanych formálních za nedůvodné. Zdejší soud se pouze ve stručnosti vrátí k některým nepřesnostem z něho vyplývajícím. Rozsudek Krajského soudu v Brně byl v době jeho vydání (viz ustanovení § 154 odst. 1 o.s.ř. ve znění do 31.12.2013 (viz i ustanovení přechodná, článek II. bod 2 k zákonu č. 293/2013Sb. – odkaz na znění procesního předpisu a přechodná ustanovení platí pro všechna následující upozornění na ustanovení o.s.ř.) nevykonatelný pouze částečně, a to v rozsahu 300 kusů akcií, u kterých došlo usnesením valné hromady konané dne 25.6.2010 ke spojení. 24 kusů akcií pořadových čísel 000745-000768- dále jen **zbylé akcie** zůstalo nedotčeno tímto rozhodnutím valné hromady společnosti XXXXX, IČ XXXXX – dále jen **Společnost** v příslušném tvaru. Zdejšímu soudu není zřejmé, jaké účinky mělo na vydání objektu sporu –žalovaných akcií, rozhodnutí valné hromady o zvýšení základního kapitálu. Žalobce tyto skutečnosti nikdy nevysvětlil, vysvětlit nehodlal a důvod se nepodává ani z rozhodnutí odvolacího soudu číslo jednací 5 Cmo 30/2014-997 ze dne 27.11.2014. Rozhodnutí valné hromady o zvýšení základního kapitálu společnosti nezměnilo a nemohlo změnit materiální, hodnotovou a číselnou podstatu, případně jiné vlastnosti žalovaných akcií. Žalované akcie sloužily v tomto procesu jen jako právní základ a podklad pro přednostní úpis nově vydaných akcií. Měl-li žalobce za to, že nové akcie nabyté v důsledku předložení žalovaných akcií tvoří přírůstek vymáhané věci- žalovaných akcií (viz ustanovení § 131 odst. 1 a § 135a zákona č. 40/1964S. – dále obč. zák.), mohl se jejich vydání domáhat společně s dříve uplatněným nárokem na vydání žalovaných akcií. To žalobce v průběhu řízení neučinil. Soud tedy neshledává žádný jiný přímý důsledek zvýšení základního kapitálu na možnost žalobce domáhat se vydání žalovaných akcií. Soud se v návaznosti na své stanovisko k této otázce vyjádří k jednání žalobce v celém průběhu řízení. Soud nesčetněkrát upozorňoval žalobce na jeho povinnost tvrdit rozhodující skutečnosti v obsílkách nebo jiných vlastních procesních úkonech. Žalobce po celou dobu řízení jednal v rozporu se základním smyslem

soudního řízení, kdy způsob a vedení samotného dokazování odpovídá obsahu a rozsahu tvrzených skutkových okolností. Soud k tomu uvádí případné stanovisko Nejvyššího soudu RV 137/23, podle kterého soud provádí důkazy o skutkovém přednesu stran, není však povinen, umožnit dokazováním straně, by, čeho třeba, teprve přednesla. Podle podrobnějšího výkladu k této právní větě obsažené v odůvodnění výše označeného stanoviska mají důkazy sloužit k tomu, by se dokázala tvrzení stran ve sporu přednesená a nikoli, aby soud prováděním důkazů sjednával stranám materiál, dle něhož by jim možno bylo dodatečně neúplná tvrzení žaloby doplňovat a opravovat. Soud k tomu odkazuje i na novější stanovisko stávajícího Nejvyššího soudu 28 Cdo 1396/2010 ze dne 26.5.2010. Žalobce v tomto nepřipustném duchu jednal po celou dobu řízení. Navrhoval důkazy, kterým neodpovídala příslušná skutková tvrzení a nebylo zřejmé, jaký smysl a účel se provedeným dokazováním sleduje, respektive v jaké míře má dokazování význam pro řízení. Žalobce neměl sebemenší zájem na tom, aby bezprostředně po vrácení věci prvoinstančnímu soudu upravil žalobní návrh, doplnil vylíčení skutkovému stavu a jeho obsahu podřídil návrhy na dokazování. Změnu nevykonatelného žalobního petitu nenavrhl ani poté, kdy jej zdejší soud poučil o skutečnosti, že o vydání věci již nelze rozhodnout. Soud v návaznosti na tento dílčí závěr vyzval žalobce, aby stanovil hodnotu žalovaných akcií a změnil žalobu na vydání věci na žalobu o zaplacení finanční náhrady, lépe řečeno peněžního ekvivalentu žalovaných akcií. Je nepochybně právem žalobce nesouhlasit s právním názorem soudu. V každém případě měl vzhledem ke svému odlišnému stanovisku upravit žalobu tak, aby žalovaný nárok odpovídal závaznému právnímu názoru odvolacího soudu. To žalobce neučinil. Namísto toho navrhl přerušení řízení do doby vydání rozhodnutí ve věcech neplatnosti valných hromad vedených v rejstříku 50 Cm bez ohledu na to, že mu soud poskytl odročením jednání lhůtu k vyhotovení závěrečného návrhu nebo k případné změně žalobního petitu.

Dlužno dodat, že žalobce ani nemohl upravit původní žalobní návrh způsobem předpokládaným v rozhodnutí odvolacího soudu číslo jednací 5 Cmo 30/2014-997 ze dne 27.11.2014. Nyní se Krajský soud v Brně dostává k samotnému meritu pochybení odvolacího soudu. Odvolací soud nevysvětlil prvoinstančnímu soudu a především žalobci proč, jakým způsobem, podle jakých právních ustanovení a na základě jakých skutkových okolností má přistoupit k nevyhnutné úpravě již nevykonatelného žalobního návrhu. To platí obzvláště za stavu, kdy odvolací soud věděl o částečné neúčinnosti (v rozsahu 300 kusů spojených akcií) svého rozhodnutí o předběžném opatření číslo jednací 5 Cmo 317/2010-2012 ze dne 7.9.2010 a o této skutečnosti informoval i Policii České republiky. Zásadní zvrat v možnosti žalobce pokračovat v řízení o vydání 300 kusů žalovaných akcií 000025 až 000033 – 9 ks, 000111 až 000112 – 2 ks a 000456 až 000744-289 kusů – dále jen **spojené akcie**, přinesla valná hromada Společnosti konaná dne 25.6.2010. Valná hromada Společnosti, tedy osoby odlišné od účastníků řízení, byť se souhlasem žalovaného (viz ustanovení § 186 odst. 5 obchodního zákoníku ve znění do 31.12.2013), rozhodla o spojení akcií.

Podle ustanovení § 186b odst. 1,2 obchodního zákoníku pokud rozhodla valná hromada o změně druhu nebo formy akcií anebo o štěpení akcií na více akcií o nižší jmenovité hodnotě nebo **spojení více akcií do jedné akcie**, může společnost vydat nové akcie a stanovit lhůtu k předložení listinných akcií k výměně až poté, co tato změna bude **zapsána do obchodního rejstříku**. Pro postup při výměně akcií za akcie jiného druhu nebo formy anebo při výměně akcií po jejich štěpení nebo **spojení více akcií do jedné akcie** se použije § 214. Ustanovení

§ 213a odst. 2 a 3 se použijí přiměřeně. Podle ustanovení § 214 odst. 1-6 téhož předpisu pokud jsou akcionáři v prodlení s předložením listinných akcií nebo zatímních listů stahovaných společností z oběhu za účelem jejich výměny, vyznačení nové jmenovité hodnoty nebo zničení anebo při změně podoby s jejich vrácením nebo převzetím, vyzve je představenstvo způsobem určeným zákonem a stanovami pro svolání valné hromady, aby předložili akcie nebo zatímní listy, vrátili nebo převzali listinné akcie v dodatečně přiměřené lhůtě, kterou jim k tomu určí, s upozorněním, že jinak budou nepředložené akcie nebo nevrácené akcie prohlášeny za neplatné nebo nepřevzaté listinné akcie prodány, a toto rozhodnutí současně zveřejní. Představenstvo prohlásí za neplatné listinné akcie nebo zatímní listy, které přes výzvu nebyly v dodatečně určené lhůtě předloženy. Prohlášení akcií za neplatné oznámí představenstvo akcionářům, jejichž akcie nebo zatímní listy byly prohlášeny za neplatné, způsobem určeným zákonem a stanovami pro svolání valné hromady (dále jen "dotčené osoby"). Prohlášení akcií nebo zatímních listů za neplatné představenstvo bez zbytečného odkladu zveřejní. Nové akcie nebo zatímní listy, které mají být vydány místo akcií nebo zatímních listů, jež byly prohlášeny za neplatné, nebo listinné akcie, jež nebyly při změně podoby akcionáři převzaty ani v dodatečně přiměřené lhůtě, prodá představenstvo prostřednictvím obchodníka s cennými papíry bez zbytečného odkladu na účet dotčené osoby na evropském regulovaném trhu nebo zahraničním trhu obdobném regulovanému trhu, pokud jsou přijaté k obchodování na tomto trhu, nebo ve veřejné dražbě. Místo, dobu a předmět dražby představenstvo zveřejní nejmeně dva týdny před jejím konáním. Ve stejné lhůtě odešle zprávu o veřejné dražbě nebo o záměru prodat akcie na evropském regulovaném trhu nebo zahraničním trhu obdobném regulovanému trhu dotčené osobě, pokud je společnosti známa. Výtěžek z prodeje akcií nebo zatímních listů po započtení pohledávek společnosti proti dotčené osobě vzniklých v souvislosti s prohlášením jejich akcií za neplatné a prodejem akcií vyplatí společnost bez zbytečného odkladu dotčené osobě nebo jej uloží do úřední úschovy. Pokud nemají být vydány za akcie nebo zatímní listy stahované z oběhu nové akcie nebo zatímní listy, není prohlášením akcií nebo zatímních listů za neplatné dotčeno právo dotčené osoby na zaplacení jejich ceny nebo vrácení emisního kursu nebo jeho části. Společnost si však může proti pohledávce akcionáře na zaplacení ceny nebo vrácení emisního kursu započítat pohledávky, které jí vznikly proti akcionáři v souvislosti s prohlášením jeho akcií nebo zatímních listů za neplatné, a rozdíl zaplatí dotčené osobě bez zbytečného odkladu po prohlášení akcií nebo zatímních listů za neplatné nebo jej uloží do úřední úschovy. Po zápisu snížení základního kapitálu do obchodního rejstříku je společnost povinna vrácené listinné akcie nebo zatímní listy zničit. Soud dodává k obsáhlé citaci ustanovení § 214 i ustanovení § § 213a odst. 2,3 obchodního zákoníku. Podle tohoto ustanovení snížení jmenovité hodnoty listinných akcií nebo nesplacených akcií, na které byly vydány zatímní listy, se provede výměnou akcií nebo zatímních listů za akcie nebo zatímní listy s nižší jmenovitou hodnotou nebo vyznačením nižší jmenovité hodnoty na dosavadní akcii nebo zatímním listu s podpisem člena nebo členů představenstva oprávněných jednat jménem společnosti. Představenstvo vyzve způsobem určeným zákonem a stanovami pro svolání valné hromady akcionáře, kteří mají listinné akcie nebo zatímní listy, aby je předložili ve lhůtě určené rozhodnutím valné hromady za účelem výměny nebo vyznačení snížení jejich jmenovité hodnoty. Pokud akcionář ve stanovené lhůtě akcie nebo zatímní listy nepředloží, není oprávněn až do jejich předložení vykonávat práva s nimi spojená a představenstvo uplatní postup podle § 214. Snížení jmenovité hodnoty zaknihovaných akcií se provede změnou zápisu o výši jmenovité hodnoty akcií v zákonem stanovené evidenci zaknihovaných cenných papírů na základě příkazu společnosti. Tento příkaz musí být doložen výpisem z obchodního rejstříku prokazujícím zápis snížení základního kapitálu.

Právní důvod pro uvedení citace obchodního zákoníku v takovém rozsahu je jednoznačný. Obchodní zákoník nestanoví s výjimkou výše uvedených žádné jiné formální předpoklady nebo podmínky pro samotný akt výměny akcií bez ohledu na právní stav, který ji vyvolal. Obchodní zákoník neukládá původci akcií – společnosti, na základě čeho má vyměnit akcionářům původní akcie za nové. Osvědčení výměny akcií je tak až na výjimky upravené zvláštním předpisem (viz například zákon 256/2004Sb. a ustanovení § 35 odst. 4, písmeno e) věcí společností a zákon nestanoví pro tyto účely žádná závazná a formální pravidla. Výše uvedená ustanovení obchodního zákoníku upravují výlučně právní vztahy vznikající mezi akcionářem a společností a jejich obsah může být různý v závislosti na vůli a potřebách akcionáře vůči společnosti a naopak. Žádný předpis nestanoví nebo nezakazuje, aby jeden akcionář převzal nové akcie namísto původních bez jakýchkoli protokolů, záznamů o převzetí, zápisů o vydání a podobně. Společnost zastoupená představenstvem si může ve všech nebo i v jednotlivých případech vymínit některou z výše zmíněných formálních podob předání, včetně označení původních (vrácených) akcií se stejným označením nových (vydaných) akcií obsahujících nové náležitosti v závislosti na povaze právního důvodu výměny. Na nevymahatelnosti formálního postupu při výměně akcií je založen i zákon č. 134/2013Sb. účinný od 30.6.2013Sb. Tento zvláštní předpis účinný souběžně s obchodním zákoníkem nařizuje k datu 1.1.2014 zákonnou změnu listinných akcií na majitele za akcie na jméno, včetně tomu odpovídající změny stanov (viz ustanovení § 2 odst. 1 předpisu). Svobodnou vůli společnosti při zajištění tohoto zákonem stanoveného procesu vyjadřuje především ustanovení § 3 odst. 3, které ponechává na rozhodnutí představenstva, zda dojde k výměně akcií nebo k pouze k vyznačení změn na dosavadních akciích. Zákon pak upravuje další podrobnosti spojené s touto zákonnou změnou. Obdobně jako obchodní zákoník nestanoví podobu dokumentu osvědčujícího vydání nových akcií na jméno za původní znějící na majitele. Logicky tak ani nemůže činit, neboť změna formy akcií nemusí vyvolat jejich povinnou výměnu. Jak soud výše uvedl, zákon ponechává volbu způsobu na společnosti, konkrétně na jejím představenstvu. V obdobném duchu upravoval výměnu akcií i obchodní zákoník. Ten rovněž umožňoval jak vydání nových akcií, tak i změnu nebo úpravu údajů na původních akciích (viz ustanovení § 213a odst. 2 obchodního zákoníku).

O právní povaze akcií není pochyb. Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 591/1992Sb. účinného stejně jako v případě obchodního zákoníku do 31.12.20123 se na cenné papíry vztahují ustanovení o věcech movitých, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak. Soud dodává k právní povaze akcií po 1.1.2014 odkaz na ustanovení § 498 zákona č. 89/2012Sb. –dále jen o.z., který vymezuje movité věci bez ohledu na jejich hmotnou nebo nehmotnou podstatu negativním způsobem a zařazuje do nich veškeré věci mimo věci nemovitých. Listinná akcie byla, je a bude věcí movitou. Předchozí občanský zákoník- zákon č. 40/1964Sb. (viz i ustanovení § 1 odst. 2 obchodního zákoníku), vymezil právní povahu věcí v ustanovení § 119. Podle tohoto ustanovení jsou věci movité nebo nemovité. Ty se dále dělí podle jiných vlastností nebo kritérií na věci určené druhově nebo individuálně, přičemž věci nemovité jsou vždy individuálně určené.

Soudní judikatura bez ohledu na dobu svého vzniku dospěla v případě akcií k závěru, že se jedná o věc nezastupitelnou nebo-li individuálně určenou. Tomuto závěru odpovídá i právní úprava v obchodním zákoníku, konkrétně v ustanovení § 155 odst. 4 obchodního zákoníku, podle kterého listinná akcie musí obsahovat vedle dalších náležitostí i číselné

označení. V návaznosti na řešení této dílčí otázky judikatura zaujala stanovisko i k možnosti domáhat se vydání věci v těch případech, kdy věc nelze individuálně určit. Zdejší soud připomíná z předválečné doby již zmíněné stanovisko RV 137/23. Z novější obdobné judikatury lze uvést například stanovisko Vrchního soudu v Praze 15 Cmo 14/2003 ze dne 27.3.2016, stanoviska Nejvyššího soudu 3 Cdon 523/96 z 20.12.1996, 22 Cdo 11474/2002 z 3.10.2002 nebo nálezy Ústavního soudu IV. ÚS 166/95 ze dne 17.10.1995. Zdejší soud postavil svůj závěr právě na nezaměnitelnosti akcií nemajících povahu druhově určených věcí. Žaloba na vydání druhově určených věcí není ani přípustná. Podle názoru zdejšího soudu je žaloba na vydání věci (soud nepřihlíží k právu na vydání oddělené věci, neboť se v posuzované věci nejedná o tento případ) důvodná pouze v případě, existuje-li tato druhově nezaměnitelná věc ještě v době vydání rozhodnutí o uplatněném nároku na vydání věci (viz ustanovení § 154 odst. 1 o.s.ř.). Soud považuje v tomto okamžiku za důvodné připomenout žalobní návrh uvedený v podání žalobce z 4.2.2008, včetně přesného označení žalovaných akcií. Žalobce se domáhá vydání **324 kusů akcií na majitele** vydaných společností **XXXXX, IČ XXXXX** pořadových čísel **000025 až 000033 – 9 ks, 000111 až 000112 – 2 ks a 000456 až 000768 – 313 ks o** jmenovité hodnotě jedné akcie ve výši **20.000,-Kč**. Právo na vydání 300 kusů sloučených akcií zaniklo podle názoru zdejšího soudu rozhodnutím valné hromady společnosti **XXXXX, IČ XXXXX**, konané dne 25.6.2010, i když v souladu s vůlí žalovaného, neboť jeho souhlas se spojením akcií byl podle zákona podmínkou platnosti usnesení orgánu společnosti (viz ustanovení § 186 odst. 5 obchodního zákoníku). Žalobce, ačkoliv o této změně věděl a musel vědět již v prosinci 2010 (viz obsah návrhu na vydání předběžného opatření z 9.12.2010), na tuto změnu nijak nereagoval. Jediným sporným momentem z hlediska práva, by mohlo být určení rozhodného okamžiku, kdy došlo k zániku věci a s ní spojených práv (srovnej ustanovení § 173 odst. 5 obchodního zákoníku). V daném případě dává jednoznačnou odpověď tučně vyznačená část citovaného ustanovení § 186b odst. 1 obchodního zákoníku. Podle tohoto ustanovení je rozhodným dnem den zápisu jmenovité hodnoty spojených akcií do obchodního rejstříku. Krajský soud v Brně je soudem rejstříkovým. Z této činnosti zná (viz ustanovení § 121 o.s.ř.), že ke konstitutivnímu zápisu tohoto údaje došlo dne 10.8.2010. Po tomto datu se žalobce mohl domáhat vydání **6 kusů akcií na majitele** vydaných společností **XXXXX, IČ XXXXX**, neznámých pořadových čísel o jmenovité hodnotě jedné akcie ve výši **1.000.000,- Kč a 24 kusů akcií na majitele** vydaných společností **XXXXX, IČ XXXXX** pořadových čísel **000745 až 000768**, o jmenovité hodnotě jedné akcie ve výši **20.000,- Kč**. K ještě zásadnější změně došlo v důsledku účinnosti zákona č. 134/2013Sb. Žalobce se mohl od 1.1.2014 domáhat **6 kusů akcií na jméno** vydaných společností **XXXXX, IČ XXXXX** neznámých pořadových čísel o jmenovité hodnotě jedné akcie ve výši **1.000.000,- Kč a 24 kusů akcií na jméno** vydaných společností **XXXXX, IČ XXXXX** neznámých pořadových čísel o jmenovité hodnotě jedné akcie ve výši **20.000,- Kč**.

Nelze zapomenou ani na aktuální změny vyvolané rekodifikací práva. Podle ustanovení § 269 odst. 1 zákona č. 90/2012Sb. – dále jen ZOK se akcie na jméno převádí rubropisem, v němž se uvede jednoznačná identifikace nabyvatele. V tomto smyslu obsahuje obdobnou úpravu i obecný předpis – zákona č. 89/2012Sb. – dále jen o.z. v ustanovení § 1103 odst. 2 předpisu. Stávající žalobce by musel změnit žalobu způsobem odpovídající této právní úpravě a nové formě akcií.

Soud uvádí pro zjednodušení názorný příklad. Podle výše zmíněného nálezu Ústavního soudu IV. ÚS 166/95 ze dne 17.10.1995 mohou být jednoznačně individualizovány i bankovky uvedením série a čísla. Sloučení akcií je prakticky obdobné jako měnová reforma, kdy majitel původní přesně označené bankovky tvořící objekt předmětu řízení (jejího vydání) by obdržel od rozhodného okamžiku jinou bankovku s jiným číslem a s jinou hodnotou. Proměna původní bankovky by však nemusela být stejně jako v posuzovaném případě konečná. Stejně jako v této věci by došlo v mezidobí od zahájení řízení do vydání konečného rozhodnutí k přijetí nové měny-například Euro a pro jednoduchost v poměru 1:1. Žalobce by se musel domáhat vydání nové bankovky Euro, sice se stejnou hodnotou jako u předtím vyměněné bankovky, avšak jiné série a jiného číselného označení. Stejně jako v tomto případě by nebylo možné žádat po pověřené bance v postavení třetí osoby, aby sdělila nové série a číselná označení bankovek opakovaně vyměněných za bankovku tvořící původní objekt sporu. To by neplatilo, pokud by zákon ukládal bance, aby registrovala provedené individuální výměny bankovek. To nelze z obecného hlediska rozumně předpokládat. Stejně tak zákon neukládá akciovým společnostem, aby evidovaly nejjednodušší formu akcie, respektive akcie na majitele. Ostatně nejasné majetkové a právní poměry uvnitř akciových společností byly zásadním důvodem pro přijetí zákona č. 134/2013Sb.

Soud uzavírá tuto část odůvodnění tím, že v době vydání rozhodnutí odvolacím soudem (27.11.2014) se již nebylo možné domáhat vydání akcií bez rozdílu jejich jmenovité hodnoty. Žalobce neschopný individualizovat věc po opakovaném zániku původní věci se mohl v této době domáhat jen žaloby na plnění jako v případě druhově určené věci. To žalobce neučinil ani po opakovaném poučení zdejšího soudu.

Zdejší soud dodává k rozhodnutí odvolacího soudu a k době jeho vydání další skutečnost. Původní žalobce uzavřel podle svého tvrzení v den podání žaloby (5.2.2008) smlouvu o převodu sporných akcií se stávajícím žalobcem. Podle ustanovení § 577 odst. 1 obč. zák. stane-li se plnění nemožným, povinnost dlužníka zanikne. Od 10.8.2010 se stalo nemožným částečné plnění závazku v rozsahu 300 kusů spojených akcií a vyměněných za akcie neznámých číselných označení (k částečnému zániku závazku viz ustanovení § 352 odst. 3 obchodního zákoníku). K 1.1.2014 došlo ze zákona (viz § 2 zákona č. 134/2013Sb.) k zániku celého závazku mezi původním žalobcem a stávajícím žalobcem. Stávající žalobce tak ztratil věcnou aktivní legitimaci pro vedení řízení o vydání věci. Zdejší soud zde připomíná s odkazem na ustanovení § 352 odst. 4 obchodního zákoníku odpovědnost původního žalobce za další postup v tomto řízení. Původní žalobce je povinen prokázat v postavení dlužníka nemožnost plnění ve vztahu ke stávajícímu žalobci. Původní žalobce měl mimo jiného i znovu vstoupit do řízení, neboť stávající žalobce není vůči žalovanému v žádném právním vztahu zakládajícím jeho právo na plnění, přesněji zaplacení finanční náhrady za nevydané akcie. Stávající žalobce tak není podle mínění zdejšího soudu věcně aktivně legitimován ani pro vedení řízení o aktuálním do úvahy připadajícím nároku. To je nepochybně první důvod pro zamítnutí jeho žaloby.

Soud první instance je vázán právním názorem odvolacího soudu (viz ustanovení § 226 odst.1 o.s.ř.). Zdejší soud proto opakovaně vyzval společnost XXXXX, IČ XXXXX, k předložení listin dokumentujících výměnu části žalovaných akcií v rozsahu spojených akcií za 6 kusů nových akcií na majitele o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč a následně 6 kusů akcií na majitele o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč nabytých za spojené akcie za 6 kusů akcií na jméno v téže nominální hodnotě a 24 kusů zbylých akcií za 24 kusů akcií na jméno

o nominální hodnotě 20.000,- Kč. Zdejší soud uložil také žalovanému, aby předložil listinné akcie, které má k dispozici podle nynějšího stavu registrovaného v seznamu akcionářů. Z vyjádření společnosti nebo z připojených listin nelze zjistit číselnou posloupnost jednotlivých akcií náležejících do portfolia žalovaného v období od zahájení řízení do dne vydání tohoto rozsudku. Číselná posloupnost se nepodává ani z akcií předložených žalovaným. Zdejší soud upustil od uložení pořádkové pokuty společnosti XXXXX, IČ XXXXX, neboť zákon ji neukládá povinnost registrovat výměnu akcií na doručitele za nové akcie stejné formy na základě rozhodnutí společnosti nebo dokumentovat výměnu akcií na majitele za akcie jiné formy provedenou na základě zákona č. 134/2013Sb.

Zdejší soud doplnil bez ohledu na výše vyjádřený právní názor o věcné legitimaci stávajícího žalobce podstatným způsobem dokazování. Soud v této souvislosti dodává, že doplnil i skutková zjištění vyplývající z důkazů provedených v řízení předcházejícím vydání rozsudku na čísle listu 799 zrušeného usnesením odvolacího soudu na č.l. 997. Zdejší soud připomíná, že označí v následujícím textu F.K., narozeného XXXXX, jako původního žalobce. R.P., narozený XXXXX, bude v dalším textu pojmenován jako stávající žalobce. Společnost XXXXX, IČ XXXXX bude dále vedena jako Společnost, tedy vždy s velkým písmenem.

Původní žalobce a žalovaný uzavřeli 3.3.2005 dohodu formálně označenou jako Smlouva o úplatném převodu listinných cenných papírů –dále jen Smlouva. Předmětem Smlouvy byl převod žalovaných 324 ks listinných akcií znějících na majitele, vydaných Společností, o jmenovité hodnotě každé akcie ve výši 20.000,- Kč. Soubor akcií představoval 14,21 % základního kapitálu Společnosti. Původní žalobce a žalovaný sjednali dohodu o kupní ceně v celkové výši 20.000.520,- Kč odpovídající ceně za jeden kus akcie ve výši 61.730,- Kč. Jako způsob zániku závazku žalovaného k zaplacení kupní ceny sjednali vzájemný zápočet dohodnutý na samostatné listině. Podle dalšího ustanovení (článku 5) přechází vlastnické právo na kupujícího předáním akcií. Pro tento úkon se ve Smlouvě neuvádí lhůta ani den, kdy k předání akcií dojde. Podle odstavce 7 odstavec 2 Smlouvy se účastníci zavázali nahradit neúčinné a neplatné ustanovení novým ustanovením, které svým účelem a hospodářským významem je nejblíže nahrazovanému ustanovení. Původní žalobce měl podle článku 8 předkupní právo, a to po dobu 6-ti let od podpisu Smlouvy. Tomu odpovídá i závazek žalovaného k povinné přednostní nabídce učiněné původnímu žalobci v případě záměru prodat žalované akcie. Podpisy obou stran učiněné ve Smlouvě dne 3.3.2005 jsou úředně ověřené. V případě původního žalobce se jedná o záznam v knize podpisů č. 562/2005, u žalovaného č. 572/2005. Pod ověřovacími razítky je čitelný podpis Š. Původní žalobce uznal ve stejný den závazek vůči žalovanému v rozsahu 31.560.000,- Kč. Souhlasil se splátkovým režimem a výší úročení 5,6% od data 3.3.2005 ročně. Jako první splátka se uvádí částka 20.000.520,- Kč uhrazená 3.3.2005 s nulovým úrokem, následují splátky částek 5.557.480,- Kč a 3 x 2.000.000,- Kč k 30.6.2005, k 31.12.2005, 30.6.2006 a 31.12.2006 s úroky 113.443,- Kč, 56.000,- Kč, 112.000,- Kč a 168.000,- Kč. Úkon původního žalobce neobsahuje datum. Následuje jeho podpis ověřený 3.3.2005 J.Š., pracovníci M.F., notářky v Hodoníně a vedený v knize podpisů pod číslem 569/2005. Tyto skutečnosti se podávají z listin formálně označených jako Smlouva o úplatném převodu listinných cenných papírů a Uznání dluhu podepsaných původním žalobcem a žalovaným dne 3.3.2005.

Původní žalobce zmocnil dne 23.6.2005 I.A., advokáta, k vedení soudních a mimosoudních řízení. Plná moc obsahuje podrobnější popis činností zmocněného advokáta, včetně možnosti zastoupení jiným advokátem a způsobu placení odměny za služby advokáta. Původní žalobce uzavřel se společností XXXXX IČ XXXXX, dále jen XXXXX dne 30.7.2006 smlouvu o postoupení pohledávky. Účastníci smlouvy zde konstatují pohledávku ve výši 20.000.520,- Kč vůči žalovanému vzniklou ze Smlouvy uzavřené dne 3.3.2005. Podle následující vedlejší věty mělo dojít k uhrazení kupní ceny vzájemným zápočtem dohodnutým na samostatné listině. V následující vedlejší větě se konstatuje neuhrazení kupní ceny k tomuto k datu uzavření smlouvy o postoupení pohledávky. Původní žalobce, označený jako postupitel, postoupil tuto pohledávku společnosti XXXXX označené jako postupník. Podle poslední věty přechází na postupníka mimo pohledávky její příslušenství a práva s ní spojená. Účastníci sjednali úplatu v rozsahu 50% z částky vymožené postupníkem po odpočtu účelně vynaložených nákladů na vymožení pohledávky, splatnou do 14-ti dnů od připsání na účet postupníka. Stejní účastníci uzavřeli následující den Smlouvu o převodu listinných cenných papírů. Předmětem převodu byly žalované akcie. V dohodě se konstatuje hrubé porušení závazkového vztahu uzavřeného žalovaným dne 3.3.2005. Účastníci dále zmínili úkon původního žalobce spočívající v odstoupení od smlouvy z 3.3.2005 a nepředání akcií žalovaným. Z tohoto důvodu se původní žalobce a společnost XXXXX dohodli na přímém převzetí akcií společnosti XXXXX od žalovaného. Účastníci sjednali kupní cenu takto: Kupující uhradí předávajícímu po převzetí akcií 50% podíl z obdržených dividend nebo 50% podíl získaný prodejem těchto akcií, přičemž obě plnění je společnost XXXXX povinna poskytnout původnímu žalobci do 14-ti dnů od připsání na její účet. Soud učinil tyto poznatky z plné moci vystavené dne 23.6.2005, z listiny formálně označené jako Smlouva o postoupení pohledávky ze dne 30.7.2006 a z listiny formálně označené jako Smlouva o převodu listinných cenných papírů uzavřené dne 31.7.2006.

Žalobce zmocnil 4.1.2008 další osobu, Z.B., ke všem jednáním vůči žalovanému ve věci vydání žalovaných akcií, včetně podání žaloby. Nový zmocněnec původního žalobce učinil dne 7.1.2008 úkony ve vztahu ke společnosti XXXXX a vůči žalovanému. Nový zmocněnec původního žalobce (Z.B.) upozornil žalovaného na úkon předchozího zmocněnce původního žalovaného (I.A.) ze dne 30.7.2006. Původní zmocněnec oznámil a doručil žalovanému vůli původního žalobce odstoupit od smlouvy ze dne 3.3.2005 z důvodu podstatného porušení smlouvy. Porušení smlouvy mělo spočívat v neuhrazení kupní ceny a v porušení dohody o úhradě kupní ceny. Kdy došlo k doručení zmiňovaného úkonu spočívajícího v odstoupení od Smlouvy, se nepodává z dopisu ze 7.1.2008(7). Nový zmocněnec vyzval žalovaného na základě úkonu původního žalobce ve formě notářského zápisu ze dne 7.11.2006 N 221/2006, NZ 195/2006, aby vrátil žalované akcie. Zmocněnec označil Uznání závazku z 3.3.2005 za absolutně neplatný úkon. Nový zmocněnec odkázal na neosobní povahu pohledávek žalovaného. Původní žalobce osobně nedlužil podle dalšího obsahu dopisu ze 7.1.2008(7) žádnou částku. Měl-li žalovaný nějaké pohledávky, jednalo se o pohledávky vůči právnickým osobám a nikoliv vůči původnímu žalobci. Nový zmocněnec informoval žalovaného o krocích učiněných ve vztahu vůči společnosti XXXXX. Nový zmocněnec v návaznosti na tuto informaci znovu zmínil úkon původního zmocněnce ze dne 30.7.2000 spočívající v odstoupení od Smlouvy. Vzhledem k podstatnému porušení Smlouvy–nezaplacení kupní ceny akcií došlo ke zrušení Smlouvy a k obnovení vlastnického práva původního žalobce. Nový zmocněnec stanovil lhůtu k vydání žalovaných akcií do 31.1.2008.

Původní žalobce učinil dne 7.1.2004 stejný úkon i vůči společnosti XXXXX. V úvodní části poukázal na Smlouvu a její obsah, zvláště pak na ujednání o způsobu úhrady kupní ceny. Původní žalobce odstoupil úkonem ze dne 30.7.2006 od Smlouvy. Doručení tohoto úkonu proběhlo podle následujícího textu po tomto datu. Původní žalobce odstoupil v návaznosti na informace v úvodní části podání od obou smluv uzavřených se společností XXXXX. V případě smlouvy o postoupení pohledávky shledal podstatné porušení smlouvy v následujících skutečnostech: 1) v neuhrazení žádné ceny za postoupení pohledávky v době od uzavření smlouvy, tj. od 30.7.2006 do doby odstoupení smlouvy, tj. 7.1.2008. 2) v nesplnění povinnosti vyplývající z článku III smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 30.7.2006, spočívající ve vymáhání dlužné pohledávky 3) postupník nepřevzal pohledávku vůči dlužníkovi ze strany postupitele. Současně s tímto závazkovým vztahem odstoupil od Smlouvy o převodu listinných cenných papírů. Shodně jako v předchozím případě shledal podstatné porušení povinnosti navrhovatele v následujících důvodech: 1) v neuhrazení žádné kupní ceny v době od uzavření smlouvy, tj. od 31.7.2006 do doby odstoupení od smlouvy dne 7.1.2008 2) v neplnění povinnosti vyplývající z článku III Smlouvy o úplatném převodu listinných cenných papírů ze dne 31.7.2006 spočívající v nepředání dividend z předmětných akcií. 3) kupující nepřevzal cenné papíry akcie, tvořící předmět Smlouvy, od prodávajícího a fakticky je po celou dobu trvání smlouvy nadržel. Následuje závěr, podle kterého se smlouvy ruší.

Těmto úkonům předcházela úkon původního žalobce vůči žalovanému z 30.7.2006. Původní žalobce zmínil základní ustanovení Smlouvy z 3.3.2005, zvláště pak článek 3 odst. 2 o způsobu zaplacení kupní ceny. Původní žalobce konstatuje nesplnění povinnosti žalovaného k zaplacení kupní ceny a odstupuje od smlouvy z 3.3.2005. Jednání žalovaného označil za podstatné porušení jeho smluvní povinnosti. V návaznosti na tento úkon vyzval žalovaného k vydání sporných akcií. V závěru jej upozornil na trvání závazku žalovaného k zaplacení částky 20.000.520,- Kč až do vydání sporných akcií.

Původní žalobce učinil dne 4.2.2008 procesní úkon i vůči Společnosti. V dopise adresovaném Společnosti zmínil svůj dopis ze 7.1.2008 s výzvou k vrácení plnění poskytnutého na základě smlouvy z 3.3.2005. Žalobce upozornil na nečinnost žalovaného spočívající v nevydání sporných akcií. Vzhledem k pasivitě žalovaného znovu učinil úkon spočívající v odstoupení od Smlouvy o úplatném převodu listinných cenných papírů z 3.3.2005. Tyto skutkové okolnosti soud zjistil z plné moci udělené Z.B. dne 4.1.2008, z jeho dopisu ze dne 7.1.2008, z dopisu původního žalobce ze dne 30.7.2006 a z dopisu právního zástupce původního žalobce ze 4.2.2008.

Soud zjistil z listiny formálně označené jako Smlouva o převodu cenných papírů (akcií) obsah ujednání původního žalobce se stávajícím žalobcem – R.P.. Původní žalobce uzavřel v den podání žaloby Smlouvu o převodu cenných papírů v rozsahu žalovaných akcií. V tomto rozsahu původní žalobce potvrdil vlastnictví k akciím Společnosti. Účastníci smlouvy sjednali kupní cenu ve výši 6.480.000,- Kč se splatností do 31.12.2010.

Strany konstatovaly probíhající soudní řízení a tomu odpovídající povinnost původního žalobce zajistit nabyvateli součinnost k ochraně jeho práv. Původní žalobce uzavřel se stávajícím žalobcem dne 11.2.2008 dodatek ke Smlouvě o převodu listinných cenných papírů z 5.2.2008. Přestože závazek nebyl doposud splatný, odložili splatnost kupní ceny do 31.12.2012. Původní žalobce učinil před Okresním soudem v Hodoníně dne 11.4.2008 pokračování

prohlášení o svém majetku. Pod bodem 3 uvedl, že má dvě pohledávky vůči žalovanému. Jako první jmenoval žalobu projednávanou v tomto řízení a jako druhou zmínil připravovanou žalobu na náhradu škody vůči žalovanému s předpokládaným plněním ve výši 150.000.000,- Kč. Tyto skutkové poznatky soudu se podávají z listin formálně označených jako smlouva o převodu cenných papírů (akcií), dodatek č. 1 ke Smlouvě o převodu cenných papírů (akcií) a z prohlášení o majetku povinného ze dne 11.4.2008.

Původní žalobce a žalovaný sepsali dne 23.2.2005 zápis s následujícím obsahem. V odstavci 1. je zjištění o závazku původního žalobce vůči žalovanému ve výši 31.560.000,-Kč. Následuje odkaz na dohodu o úročení této částky 5,6% ročně. Původní žalobce a žalovaný se pod bodem a) dohodli na prodeji žalovaných akcií Společnosti. Jako kupec bude ve smlouvě uveden žalovaný. Kupní cena za převod bude sjednána ve výši 20.000.000,- Kč. Prodej akcií se uskuteční do 28.2.2005. V dohodě bude předkupní právo původního žalobce po dobu 6 let. Zbytek dluhu ve výši 11.560.000,- Kč bude kryt směnkou. Pod textem jsou původní žalobce a žalovaný uvedeni v postavení věřitele a dlužníka. Za jejich prohlášení o přečtení zápisu a souhlasu s jeho obsahem následující podpisy těchto osob. Předložený zápis je na titulní straně hlavičkového papíru Společnosti. Tyto skutečnosti se podávají z obsahu zápisu založeného na č.l. 737 spisu.

Soud zjistil z předložených výdajových podkladních dokladů vystavených společností XXXXX ze dnů 15.3.2002, 11.3.2003, 23.2.2004, převzetí částek 220.000,- Kč, 300.000,- Kč a 250.000,- Kč XXXXX. Stejná společnost vyfakturovala původnímu žalobci částku 330.538,30 Kč za pobytový zájezd v létě 2003 splatnou dne 10.11.2003. XXXXX převedla na společnost XXXXX ve dnech 29.8.2001, 21.2.2002 a 20.5.2002 částky 2.000.000,-Kč, 1.500.000,-Kč a 400.000,- Kč, původní žalobce převzal dne 20.5. od společnosti XXXXX částku 1.000.000,- Kč, stejnou částku převzala od společnosti XXXXX společnost XXXXX dne 29.4.2002, stejný příjemce obdržel od společnosti XXXXX dne 3.4.2004 částku 100.000,- Kč. Původní žalobce převzal od žalovaného částku 333.000,- Kč za účelem zakoupení 33ks akcií společnosti XXXXX IČ XXXXX. Ke zrušení dlužního úpisu mělo dojít podle záznamu při rubopisu 33 kusů akcií ze strany původního žalobce na žalovaného. Soud zjistil tyto skutečnosti z výdajového pokladního dokladu ze dne 15.3.2002, výdajového pokladního dokladu ze dne 23.2.2004, výdajového pokladního dokladu ze dne 27.10.2003, z výpisu z účtu společnosti XXXXX– účet: XXXXX ze dne 20.5.2002, výdajového pokladního dokladu ze dne 20.5.2002, výdajových pokladních dokladů ze dnů 29.4.2002, 3.4.2002 a 11.3.2003, vystavených společností XXXXX, a.s., z výpisu z běžného účtu číslo XXXXX ze dne 21.2.2002, z výpisu z účtu XXXXX ze dne 29.8.2001 a z listiny označené jako dlužní úpis ze dne 9.11.2001.

Soud zjistil z návrhu na zápis změny v obchodním rejstříku ze dne 7.10.2010 mimo jiného návrh na zápis původního žalobce do obchodního rejstříku v postavení člena představenstva s datem vzniku funkce dne 11.3.2005. Soud zapsal tuto změnu usnesením číslo jednací F 25005/2005, B 2134/14-178 ze dne 13.10.2005. Společnost připojila k návrhu notářský zápis NZ 97/2005, N103/2005 ze dne 11.3.2005. Pro účely tohoto řízení je významné usnesení o změně článku 13 stanov Společnosti, které změnilo počet členů představenstva a délku jejich funkčního období. Změnu schválilo 100% přítomných akcionářů. V návaznosti na tuto změnu stanov proběhla na mimořádné valné hromadě konané dne 11.3.2005 v 10:00 hodin volba tří

nových členů představenstva M.Č., původního žalobce a M.R.. Jejich zvolení schválilo obdobně jako v případě změny stanov 100% přítomných akcionářů. Ve 13:00 hodin proběhla další mimořádná valná hromada, která projednávala jediný bod programu, a to odvolání člena představenstva – žalovaného. Pro návrh hlasovalo 336 hlasů. Návrh nebyl přijat. Podle prezenční listiny připojené k notářskému zápisu NZ 97/2005,N103/2005 ze dne 11.3.2005 měla 336 akcií jediná osoba, a to F.J.. Dalšími osobami přítomnými na jednání byli M.Č. s 324 kusy akcií, žalovaný, M.R., P.S. a J.Š. se stejným počtem akcií (324 kusů). Stejný počet měl i původní žalobce, který se účastnil na jednání se žalovanými akciemi.

Soud zjistil z oznámení založeného na č.l. 181 rejstříkového spisu informací o úkonu společnosti XXXXX spočívajícím v žalobě proti Společnosti o neplatnost usnesení valné hromady Společnosti konané dne 4.8.2006. Návrh na zahájení řízení ze dne 7.8.2006 tvoří přílohu tohoto podání. Navrhovatel uvedl v odůvodnění, že se dostavil na jednání valné hromady Společnosti a žádal o zapsání do seznamu akcionářů. Navrhovatel vyzval zde přítomnou osobu-žalovaného, aby se prokázala pověřením představenstva k vedení valné hromady. Žalovaný tak neučinil a vykázal navrhovatele k jednání valné hromady. Navrhovatel shledal pro tyto důvody jednání valné hromady svolané na 4.8.2006 za neplatné. Krajský soud v Brně vedl návrh pod číslem spisové značky 50Cm 131/2006. Navrhovatel neodstranil vady podání a neuvedl zásadní skutkové okolnosti týkající se vlastnictví akcií. Krajský soud v Brně návrh odmítl usnesením číslo jednací 50 Cm 131/2006-8 ze dne 1.3.2007. Soudní písemnost převzal za společnost XXXXX. Ten zde vyznačil své razítko advokáta a připojil dovětek o postavení prokuristy.

Společnost navrhla podáním ze dne 22.2.2007 návrh na změnu zápisu v obchodním rejstříku. Vedle výmazu původního žalobce navrhla zápis nového člena představenstva, P.M., narozeného XXXXX. Den zániku funkce u vymazávaného člena a den vzniku funkce u zapisovaného nastal shodně dne 4.8.2006. Jako podklad pro zápis navrhované změny se uvádí notářský zápis NZ 257/2006, N 267/2006.

Soud zjistil z notářského zápisu NZ 257/2006, N 267/2006 průběh valné hromady konané dne 4.8.2006. Soud připomíná, že se bude zabývat pouze událostmi souvisejícími s účastí společnosti XXXXX a původního žalobce na tomto jednání. Na jednání se podle záznamu JUDr. Vladimíry Zachovalové, notářky v Hodoníně, dostavil A. za společnost XXXXX. Ten předložil prohlášení o vlastnictví akcií a občanský průkaz. K výzvě žalovaného v postavení předsedy představenstva k předložení akcií společnosti následovala krátká debata mezi JUDr. A. a žalovaným. Žalovaný vyzval A., aby z důvodu nepředložení akcií opravňujících k účasti na valné hromadě opustil jednací místnost. Ten jednání valné hromady opustil. Původní žalobce uvedl k výzvě žalovaného ke sdělení právního důvodu účasti na jednání valné hromady, že jeho účast zakládá členství v představenstvu Společnosti. Po sdělení žalovaného, že nebyl na jednání valné hromady pozván rovněž opustil jednací místnost. Soud v této souvislosti připomíná, že vyjádření původního žalobce odpovídalo skutečnosti. Jeho odvolání sice bylo na programu jednání valné hromady pod pořadovým číslem 4, avšak až do okamžiku hlasování o tomto bodu programu byl členem orgánu Společnosti. Valná hromada jej hlasy všech přítomných akcionářů (1956) odvolala z funkce. Jednání valné hromady se podle obsahu prezenční listiny účastnili 4 akcionáři držící vždy 324 kusů akcií a žalovaný se 660 kusy akcií. Žalovaný nepředložil žalované akcie v průběhu jednání. Valné hromady se účastnil s jinými akciemi. Na jednání byli přítomni i členové představenstva a dozorčí rady, případně

pokračování

hosté. Původní žalobce figuruje na prezenční listině jako člen představenstva. Proč mu nebyla umožněna účast na jednání, se v zápise neuvádí, s výjimkou výše uvedeného záznamu, podle kterého nebyl na jednání pozván. Součástí zápisu je i prohlášení původního žalobce o vlastnictví žalovaných akcií. Podle obsahu této listiny se původní žalobce považoval za vlastníka žalovaných akcií a z tohoto důvodu převedl žalované akcie smlouvou z 31.7.2006 na společnost XXXXX. Ta je podle následujícího prohlášení majitelem žalovaných akcií. Jako důvod vydání tohoto prohlášení původního žalobce se uvádí neoprávněná držba předmětných akcií žalovaným.

Jak už soud výše zmínil, první zásadní zvrat ve vymahatelnosti dříve uplatněného nároku na vydání věci – žalovaných akcií, znamenala valná hromada konaná dne 25.6.2010. Její průběh je zaznamenán v notářském zápise JUDr. Vladimíry Zachovalové, notářky v Hodoníně spisové značky NZ 303/2010,N 275/2010 ze dne 25.6.2010 – dále jen **Zápis**. V Zápisu se konstatuje základní kapitál společnosti 136.800.000,-Kč a je rozdělen na 6.840 kusů akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč. Akcie jsou v listinné podobě a nejsou veřejně obchodovatelné. Valná hromada zvolila do funkce předsedy tohoto orgánu J.V.. Pro jeho volbu hlasovalo 65.140 hlasů z 68.390 přítomných. 3.250 hlasů bylo proti návrhu. Přítomní akcionáři pak hlasovali o návrhu na spojení akcií. Ponejprv se hlasovalo o spojení 300 kusů akcií o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč pořadových čísel 00001-00009, 000034, 000051-000052, 000113-000108, 000121-000261,000269-000409, v majetku S.. P.S. nesouhlasil se spojením, a tak valná hromada nehlasovala o této části návrhu. Další spojení mělo proběhnout u 950 kusů akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč pořadových čísel 000075-000085,000780-001092,004897-005522. J.Š. měl obdržet za tyto akcie 19 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč. J.Š. souhlasil se spojením akcií. Valná hromada hlasovala o schválení spojení akcií J.Š. Pro se vyslovalo 65.140 hlasů, 3.250 hlasů bylo proti návrhu. Spojení akcií bylo navrženo i u akcionáře M.R.. V jeho případě se jednalo o akcie pořadových čísel 001741-002064, 005545-006170. Akcionář, M.R. souhlasil s navrženým řešením. Valná hromada hlasovala o spojení jeho akcií stejným poměrem hlasů, jako v předchozím případě. Spojení akcie v počtu 2.000 kusů se mělo uskutečnit u J.V.. Jednalo se o akcie pořadových čísel 000010-000024, 000035-000050, 000053-000074, 000086-000102, 000109-000110, 000113-000120,000262-000268, 000434-000455, 000769-000779, 002065-003944. Za tyto akcie měl J.V. obdržet 40 kusů akcií o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč. Akcionář, J.V., souhlasil s navrženým spojením. Valná hromada hlasovala o spojení jeho akcií stejným poměrem hlasů, jako v předchozích případech (65.140 pro a 3.250 hlasů proti). U stejné osoby bylo navrženo spojení dalších 300 kusů akcií pořadových čísel 000025-000033-9 kusů, 000111-000112-2 kusy, 000456-000744 -289 kusů. Namísto uváděných akcií měl J.V. obdržet 6 kusů akcií o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč. J.V. souhlasil se spojením akcií. Valná hromada hlasovala o spojení jeho dalšího balíku akcií stejným poměrem hlasů, jako v předchozích případech (65.140 pro a 3.250 hlasů proti). Soud připomíná, že ve všech případech se jedná o žalované akcie, respektive podle názvosloví tohoto odůvodnění o spojené akcie. Dalších 24 kusů akcií pořadových čísel 000745- 000768 zůstalo v původní podobě. Poslední návrh se týkal Y.E.. V jejím případě mělo dojít ke spojení 2.200 kusů akcií pořadových čísel 001093-001740,003945-004896,006193-006792. Namísto uváděných akcií měla obdržet 44 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč. Y.E. souhlasila se spojením akcií. Valná hromada hlasovala o spojení akcií v majetku Y.E. stejným poměrem hlasů, jako ve všech předchozích případech (65140 pro a 3.250 hlasů proti).

Přílohou notářského zápisu je i listina přítomných akcionářů. Z ní se podává, že M.R. se účastnil valné hromady jako akcionář držící 972 ks akcií výše uváděných čísel o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč (22 kusů akcií zůstalo nespojeno) J.Š., s 972 kusy akcií výše uváděných čísel o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč (22 kusů akcií zůstalo nespojeno), Y.E. s 2246 kusy akcií výše uváděných čísel o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč (46 kusů akcií zůstalo nespojeno), J.V. s 2324 kusy akcií výše uváděných čísel o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč (24 kusů akcií zůstalo nespojeno-000745-000768), R.T. s 3 kusy akcií č. 433, 6839-6840 (3 kusy akcií zůstaly nespojeny). R.T. představoval 20 hlasů hlasujících proti spojení ostatních akcií. Valné hromady se účastnil P.S. s 323 ks akcií (3230 hlasů) výše uváděných čísel (323 kusů akcií zůstalo nespojeno). Ke spojení tak nedošlo u celkem 440 kusů akcií. R.T. zastupovali dva právní zástupci Z.B. u akcie 6840, M.D. u akcie 6839. Plné moci pro zástupce tvoří přílohu notářského zápisu NZ 303/2010, N 275/2010 z 25.6.2010. Soud zjistil výše uvedené skutečnosti z obsahu Zápisu.

Původní žalobce nebyl podle obsahu své svědecké výpovědi zakládajícím členem společnosti. On osobně se stal akcionářem společnosti až v roce 1997. Akcie nabyl od jednoho ze zakladatelů společnosti – pana S. Svědek vyloučil, že by mu žalovaný poskytl půjčky pro jeho osobní potřebu. Svědek neuvedl jednoznačně zdroj zapůjčených prostředků ani příjemce těchto půjček. K tomu vypověděl pouze obecně, že se jednalo o právnické osoby spojené s jeho osobní činností. Svědek se vyjádřil k listině předložené soudem, konkrétně k zápisu z 23.2.2005, že se nejedná o záznam psaný jeho rukou. Listinu založenou na č.l. 737 spisu nepodepsal. Svědek posléze označil listiny, které skutečně podepsal, a to smlouvu ze dne 3.3.2005 a uznání závazku z téhož dne. K věcným důvodům, pro které podepsal obě listiny, svědek sdělil, že se jedná o důsledek jednání žalovaného. Jednání žalovaného označil za vydírání. Svědek seznámil soud s hlavními nástroji použitými žalovaným pro toto jednání. Svědek vyhodnotil situaci ve Společnosti za značně nepřehlednou. Ve Společnosti panovaly nejasné vztahy. Akcionáři neměli podle jeho výpovědi právo nahlížet do účetní dokumentace Společnosti. Bez možnosti kontroly byla i činnost žalovaného. Svědek se podle svých slov zasloužil o zrušení zákazu nahlížení do účetní dokumentace společnosti poté, co se dne 11.3.2005 stal členem představenstva. Toto jednání, jakož i jiné skutečnosti přednesené na jednání představenstva dne 30.6.2006 vyvolaly jeho odvolání z funkce. Svědek v následné výpovědi zpochybnil datum jednání představenstva v červnu 2006. Jednání se uskutečnilo o měsíc později. Svědek vykonával vedle činnosti v představenstvu i funkci finančního ředitele.

Z té byl odvolán až v roce 2007. Svědek neupřesnil k otázce soudu, kdy vznikly jeho pochybnosti o pohnutkách k uzavření Smlouvy. Neupřesnil, kdy poprvé učinil nějaké úkony vůči žalovanému vyvolané novými okolnostmi. Svědek neodpověděl na otázku soudu, kdy a jakým způsobem se pokusil narovnat vztahy se žalovaným s přihlédnutím k ustanovení článku 7 Smlouvy. Namísto toho uvedl, že se považoval nadále za akcionáře Společnosti a v závislosti na tomto postavení měl za to, že mu bude dluh žalovaného uhrazen ve formě jeho podílu na dividendách Společnosti. Svědek se rovněž nevyjádřil k otázce soudu vyvolané ujednáním obsaženým ve Smlouvě o předkupním právu, zda měl po celou dobu jeho trvání k dispozici prostředky nezbytné ke zpětné koupi žalovaných akcií.

Soud přerušil pro zdravotní indispozici svědka F.K. jeho výslech nařízený na 20.10.2016. Původní žalobce uvedl v rámci další výpovědi na ústním jednání dne 16.3.2017 následující skutečnosti. Převod pohledávky vůči žalovanému a žalovaných akcií mu nabídl A. a dne

30.7.,2006 došlo k uzavření obou dohod.Za trvání těchto závazkových vztahů nedošlo k předpokládanému plnění. Svědek krátkou cestou upozornil společnost XXXXX na neplnění těchto závazků a v dubnu 2007 od těchto závazků odstoupil. Svědek se vyjádřil i ke smlouvě o převodu akcií uzavřené se stávajícím žalobcem. Podle jeho vyjádření nejprve podal žalobu na vydání a akcií a poté dne 5.2.2005 uzavřel smlouvu o převodu akcií s panem R.P.. Svědek nepovažoval za významné, aby podpisy účastníků na tomto závazkovém vztahu byly úředně ověřeny. Kupní cena za převod akcií na stávajícího žalobce nebyla do dnešního dne uhrazena. Svědek uzavřel k původní smlouvě dodatek měnící splatnost kupní ceny. Kdy nastane splatnost kupní ceny z tohoto závazkového vztahu, svědek neupřesnil. Podle výpovědi svědka nedošlo v den uzavření Smlouvy k předání akcií žalovanému. K předání akcií nedošlo ani v následujících dnech po uzavření Smlouvy. K faktickému předání akcií žalovanému nikdy nedošlo. Svědek nevyhotovil a nepodepsal předávací protokol osvědčující předání akcií nabyvateli- žalovanému.Svědek nepotvrdil, že by k vyhotovení protokolu o předání žalovaných akcií a k jeho postoupení žalovanému zmocnil L. K tomu svědek doplnil, že s předmětnými akciemi hlasoval ještě na valných hromadách konaných dne 11.3.2005 a 4.8.2006. Skutečnost, že se žalovanými akciemi disponuje žalovaný zjistil v roce 2008, kdy žalovaný hlasoval s těmito akciemi na valné hromadě rozhodující o zvýšení základního kapitálu Společnosti. Svědkovi nebylo a není známo, kde se akcie nacházely v období od 4.8.2006 do roku 2008 a kdo je měl k dispozici. Žalované akcie byly uloženy v trezoru umístěném v sídle společnosti XXXXX, kde svědek a původní žalobce vykonával pracovně právní vztah ekonomického ředitele. Akcie z trezoru vyzvedával pan M.R. a předával je svědkovi pro účely hlasování na valné hromadě. Naposledy mu je předal dne 11.3.2005 před valnou hromadou svolanou na tento den. Podle vyjádření svědka bylo předkupní právo ve Smlouvě sjednáno za účelem vyjasnění vztahu mezi účastníky této smlouvy, zastupujícími zájmy různých společností. Svědek hodlal podle svého vyjádření využít tohoto předkupního práva. Žalovaný neprojevil zájem na řešení právního stavu vzniklého za Smlouvy a nepokusil se uzavřít s původním žalobcem dohodu o narovnání. Svědek neuzavřel v den podpisu Smlouvy (3.3.2005) dohodu o zápočtu se žalovaným ani jej nevyzval k jejímu uzavření. Svědek písemně nevyzval žalovaného k plnění závazku na zaplacení kupní ceny v náhradní lhůtě. Svědek osobně odstoupil od závazku se žalovaným pouze jednou, a to na jednání představenstva svolaném na den 31.7.2006. Svědek nemá záznam o předání tohoto písemného úkonu žalovanému. Svědek uvedl, že v roce 2005 netrpěl žádnou chorobou a nebyl v ošetření psychiatrického zařízení. Svědek je absolventem studia na provozně ekonomické fakultě Vysoké školy zemědělské v Brně, ukončeného v roce 1979. Svědek uvedl k tvrzení z 11.4.2008 o svém postavení akcionáře Společnosti, že se domníval, že je nadále akcionářem Společnosti.

Svědek F.J. byl v době uzavření Smlouvy členem dozorčí rady Společnosti a bydlel v Praze. To určovalo četnost jeho pobytů v sídle Společnosti. Mimo účasti na valných hromadách v postavení akcionáře Společnosti jezdil na jiná jednání cca jednou za čtvrtletí. Svědek sám označil své postavení ve Společnosti jako postavení osoby na okraji dění. Na poslední valné hromadě, které se účastnil navrhovatel odvolání žalovaného z funkce. Jako důvod sdělil souběh činností žalovaného mající podle jeho mínění za následek jeho nedostatečný zájem o činnosti Společnosti. V pozici menšinového akcionáře se mu nepodařilo tento návrh prosadit. Svědek neurčil přesně, kdy se uskutečnila valná hromada, na níž přednesl své stanovisko k osobě žalovaného a návrh na odvolání. Svědek sám požádal o ukončení svého členství v dozorčí radě. Jakmile žalovaný projevil zájem o jeho podíl na Společnosti, převedl

na něj svoje akcie. Svědek věděl podle svého vyjádření o Smlouvě mezi původním žalobcem a žalovaným a o její existenci se dověděl na jedné z valných hromad Společnosti. Akcionáři vzali tuto skutečnost na vědomí a dále se touto záležitostí nezabývali. Na valných hromadách se řešili spíše běžné záležitosti Společnosti. I když se projednávaly skutečnosti, na které akcionáři měli jiné názory a o nich diskutovali, probíhaly valné hromady ve věcném tónu a bez emocí. Svědek vyloučil, že by uzavření Smlouvy mělo význam na jeho rozhodnutí převést svůj podíl ve Společnosti. Svědek věděl o Smlouvě, neznal její podrobnosti, včetně ujednání o kupní ceně, avšak byl mu znám způsob úhrady vzájemným zápočtem. Svědek neuvedl cenu za převod svého podílu na Společnosti, ale připustil, že by se mohlo jednat o sumu uváděnou tazatelem – právním zástupcem žalobce, tedy o 37,5 milionů Kč. Svědek neupřesnil, kdo byl skutečným nabyvatelem akcií. K tomu uvedl pouze, že všechna jednání vedl žalovaný a připustil, že by nabyvatelem mohla být společnost XXXXX, a.s. Svědek se přesně nevyjádřil ani k otázce o podnikatelských aktivitách původního žalobce. Obecně označil původního žalobce jako osobu s řadou aktivit, které způsobovaly značnou roztržitost jeho osobnosti. Svědek měl podle svého tvrzení možnost nahlížet do účetní dokumentace Společnosti. Svědek věděl o postavení stran Smlouvy. Původní žalobce si opakovaně stěžoval při setkáních se svědkem na nespravedlivou dohodu o ceně a na soudní řešení této záležitosti. Svědek poté upřesnil, že původní žalobce měl za to, že obdržel méně a při této transakci byl ošizen.

Svědka P.S. Smlouvu neviděl a o této transakci nevěděl. O převodu akcií mezi původním žalobcem a žalovaným se dověděl až v roce 2006 při schvalování výsledků činnosti Společnosti za období 2005. Informaci o jednání původního žalobce a žalovaného ukončené uzavřením smlouvy pojmenoval jako překvapivou, avšak za výlučně osobní záležitost těchto osob. Podle svědka všichni věděli o tom, že mezi původním žalobcem a žalovaným probíhaly jisté finanční záležitosti. Za překvapivou označil i informaci žalovaného o nabytí podílu pana J.. Svědek připomněl, že tyto transakce nezměnily jeho pozici ve Společnosti a tomu odpovídal i jeho postoj k nim. Svědek vyloučil, že by jeho nesouhlas se spojením akcií na valné hromadě dne 25.6.2010 vyjadřoval jeho osobní postoj vůči žalovanému nebo k poměrům ve Společnosti. Svědek dodal, že byl v roce 2006 odvolán z představenstva a je tak jediným akcionářem, který není členem tohoto orgánu. Svědek se v době, kdy ještě byl v tomto postavení, účastnil jednání představenstva v létě 2006. To se uskutečnilo před valnou hromadou, kde byl původní žalobce odvolán z pozice člena představenstva Společnosti. Původní žalobce držel při jednání v rukou papír a informoval představenstvo o odstoupení od Smlouvy. Zároveň uvědomil přítomné o svém záměru převést akcie na společnost XXXXX. Svědek listinu neviděl a nemůže potvrdit její obsah. Na otázku, zda došlo k fyzickému předání této listiny adresátovi uvedl pouze, že nedošlo k podpisu ze strany žalovaného. Původní žalobce neměl listinu při odchodu z jednání představenstva v ruce. Podle svědka žalovaný seznámil akcionáře na rozdíl od původního žalobce s důvody uzavření Smlouvy. Ačkoliv všichni věděli o finančních problémech původního žalobce, svědek netušil, že se jedná o problém takového rozsahu. On osobně měl zájem na převodu Společnosti na jiného investora. Ten však podmínil svůj zájem získáním 100% akcií Společnosti. Podle svědka původní žalobce nakládal a akciemi Společnosti ještě po uzavření Smlouvy a on osobně se ptal žalovaného na důvody takového jednání. Žalovaný mu na položenou otázku odpověděl, že jde o součást ujednání mezi ním a původním žalobcem tak, aby původní žalobce měl nadále pocit, že je akcionářem Společnosti. Svědek se podle svých slov náhodně dověděl o tom, že k zakoupení pohledávek vůči původnímu žalobci byly použity prostředky společnosti XXXXX. To jej vedlo k podání

trestního oznámení a svědek považuje i nadále s odstupem času svůj krok za správný. Svědek se dověděl i o smlouvě o převodu akcií uzavřené mezi původním žalobcem a stávajícím žalobcem. Částku cca 6.000.000,- Kč považuje za nepřiměřenou vzhledem k hodnotě tohoto podílu na Společnosti. Svědek uvedl, že členové představenstva nedostávali za činnost v představenstvu odměny. Společnost nevyplácela dividendy až na možnou výjimku v roce 2006. Svědek neupřesnil, zda původní žalobce měl v době, kdy odstupoval na jednání představenstva od Smlouvy, v ruce více listin nebo se jednalo o jedinou listinu.

Svědék J.Š. nejprve poukázal na povahu akcií ve společnosti. Ten, kdo akcie na majitele předložil, se účastnil valné hromady. O Smlouvu mezi původním žalobcem a žalovaným neměl zájem a nic o ní neví. Svědek potvrdil své dlouhodobé členství v představenstvu trvající i v době jeho výsledku. Svědek vyjádřil pochybnosti o postavení původního žalobce v představenstvu v době jednání představenstva dne 31.7.2006. Svědek popřel, že by členové představenstva projednávali v rámci jednání osobní věci jeho členů. K rozporu jeho výpovědi s obsahem jeho čestného prohlášení dodal, že původní žalobce nepředal na jednání žádnou listinu, neboť šlo výlučně o jejich věc, o kterou se svědek nezajímal. Přesto potvrdil spory mezi původním žalobcem a žalovaným. Svědek nepopsal způsob výměny spojených akcií. Podle jeho vyjádření vydával akcie o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč předseda představenstva a svědek předpokládá, že jejich přijetí potvrdil svým podpisem. Prakticky totéž svědek vypověděl i v případě výměny akcií na majitele za akcie na jméno. Zda doklady o výměně a převzetí akcií měly povahu protokolu svědek nepotvrdil. Převody akcií jiných akcionářů nijak nekomentoval. V této souvislosti zmínil, že akcionáři společnosti měli předkupní právo. On osobně o akcie dřívějších akcionářů neměl zájem. Svědek označil E.za osobu jemu známou. K jejímu postavení akcionáře uvedl, že jí nesvědčí žádné právo k akciím na jméno. Jestliže předložila na valné hromadě akcie na majitele, musela mít tyto doklady ve svém držení. Svědek neznal podrobnosti o nabytí a držbě cenných papírů touto osobou. Svědek neznal a neuvedl ani podmínky nabytí akcií panem P.P. O jeho přítomnosti ve společnosti ví ze setkání na valné hromadě. Svědek neuvedl, kde jsou protokoly o předání a převzetí akcií založeny. Svědek neupřesnil uložení protokolů o předání a převzetí akcií ani poté, kdy mu právní zástupce žalobce připomněl jeho podpis na vyjádření společnosti ze dne 2.8.2016. K tomu svědek uvedl, že on osobně je nenašel a neví, kde jsou uloženy. Svědek se vyjádřil k osobě původního žalobce tak, že žil nad poměry a měl dluhy. Původní žalobce požádal svědka o půjčku ve výši 1.000.000,-Kč. Svědek odmítl půjčku s odůvodněním, že by mu původní žalobce peníze nevrátil. Svědek měl jen povšechné informace o podnikatelské činnosti původního žalobce. Svědek neměl podle svého vyjádření zájem o nahlížení do účetní dokumentace společnosti. V takovém případě se nemohl vyjádřit k otázce, zda akcionářům byl nebo nebyl odpírán přístup k účetní dokumentaci Společnosti.

Svědék, M.R., vypověděl, že mu není nic známo o Smlouvě a o jejím obsahu. Stanovy neupravovaly podle jeho vyjádření předkupní právo akcionářů. Z tohoto důvodu nebylo třeba oznamovat záměr převést akcie na jinou osobu. Svědek se dověděl o Smlouvě až v době, kdy probíhal spor mezi jejími účastníky. Představenstvo společnosti se nezabývalo osobními záležitostmi akcionářů a tyto otázky nikdy neprobíralo. Svědek neví o úkonu původního žalobce spočívajícím v odstoupení od Smlouvy. Podle vyjádření svědka se ve Společnosti konalo každý měsíc jednání představenstva. Svědek nepotvrdil, že by původní žalobce předal žalovanému na jednání představenstva dne 31.7.2006 nějakou listinu. Svědek dlouhodobě

spolupracoval s původním žalobcem. V jejich vzájemných vztazích nebyly problémy. Podle názoru svědka, původní žalobce nebyl odvolán z členství v představenstvu, nýbrž mu skončilo funkční období. Původní žalobce se nestal znovu členem představenstva pro svoje osobní problémy, pro které se nemohl dostatečně věnovat činnosti ve Společnosti. Svědek zmínil podnikatelské aktivity původního žalobce ve společnosti se sídlem v Čechách. Původní žalobce si vypůjčil od svědka cca v roce 2001 vyšší částku, kterou mu dlouhodobě nesplácel. Svědek upřesnil výši půjčky v rámci otázek účastníků, kdy uvedl částku 4-5 milionů Kč. Svědek poté postoupil pohledávku za původním žalobcem žalovanému. Ten mu vyplatil dlužnou částku. Žalovaný ho informoval o ztrátě akcionářského postavení původního žalobce. Svědek uvedl k dluhům původního žalobce, že došlo k situacím, kdy původní žalobce dlužil několika osobám. Původní žalobce se snažil podle slov svědka zastrít svoji faktickou finanční situaci. K účelu půjčky od svědka uvedl pouze obecně, že hodlá posílit hotové prostředky (cashflow) nějaké společnosti. Svědek se dověděl o skutečné finanční situaci později cca po 4-5 letech. Svědek uvedl k důvodům odvolání původního žalobce z představenstva tyto skutečnosti. Původní žalobce byl předlužen a vzhledem k jeho závazkům vůči více osobám vznikaly ve společnosti špatné vztahy. Svědek opakovaně uvedl, že mu není nic známo o vystoupení původního žalobce na jednání představenstva dne 31.7.2006. Spojené akcie a nová forma akcií se vydávaly na základě protokolů. Podle jeho výpovědi tyto činnosti a technické podmínky výměny organizovala H.. U H. by se měly nacházet protokoly o předání akcií. Akcionáři se dostavili do jednacích místností společnosti v určený den a ve stanovené denní době za účelem vyzvednutí nových akcií za původní. Svědek nevysvětlil, proč uvedl za společnost, že společnost nemá k dispozici žádné listiny osvědčující předání akcií po spojení akcií a po jejich výměně v důsledku změny formy akcií. Svědek neuvedl, zda má on osobně uschované protokoly o výměnách akcií, neboť neměl důvod prověřovat tuto skutečnost. Svědek uvedl, že v rámci spolupráce s původním žalobcem měl informace o jeho závazcích. O vztazích původního žalobce a žalovaného a o jejich vzájemném vypořádání mu není nic známo. Svědek potvrdil, že původní žalobce obdržel půjčku od Společnosti ve výši 750.000,- Kč, kterou nesplatil.

Svědka, H.H. uvedla, že jí není znám obsah Smlouvy uzavřené mezi původním žalobcem a žalovaným. Svědek popsal okolnosti vstupu do Společnosti, vztahy nadřízenosti a podřízenosti ve Společnosti a jeho dřívější a nynější postavení ve Společnosti. Svědek vykonává činnosti ekonomického charakteru i v jiných společnostech, jako například XXXXX, XXXXX. Svědek vyloučil, že by docházelo k finančním transakcím za účelem financování nákupu akcií jiných společností nebo k poskytování půjček na tyto účely akcionářům nebo společníkům. Společnost poskytla půjčku původnímu žalobci, který ji nesplácel. Vrácení půjčky je předmětem soudního řízení. Společnost poskytla půjčku i společnosti původního žalobce. Svědek uvedl ke vztahům k osobě původního žalobce tyto skutečnosti. Původního žalobce zná od nástupu zaměstnání ve společnosti XXXXX v roce 1993, ke původní žalobce zastával pozici finančního ředitele. V této pozici, spíše však v pozici poradce, působil i ve Společnosti od roku 2003 do roku 2007. Svědek se stal v roce 2007 členem dozorčí rady Společnosti. Od roku 2007 nedošlo k výplatě tantiém nebo dividend akcionářům Společnosti. Svědek později dodal, že se jednalo výlučně o jeho osobu. Svědek se ve svém pracovním zařazení nezabýval vztahy Společnosti k akcionářům nebo mezi akcionáři navzájem. Tyto záležitosti šly mimo činnosti ekonomického oddělení stejně jako ujednání původního žalobce a žalovaného ve Smlouvě. Svědek potvrdil svoji účast ve skupině pověřené výměnou akcií

v důsledku účinků zákona č. 134/2013Sb. Výměna akcií probíhala tak, že se příslušný akcionář předem ohlásil a předložil původní akcie na majitele. Ty se ověřily nebo porovnaly s číselným seznamem, který byl pro tyto účely vyhotoven. Každý z akcionářů obdržel nové akcie a o výměně byl pořízen protokol. Každý z akcionářů obdržel stejnopis protokolu. Staré akcie na majitele byly skartovány. Svědek nepotvrdil, že by se zachovala původní čísla vyměněných u nových akcií. Svědek spolupodepisoval protokoly o výměně. O jejich uložení mu není nic známo. Vyloučil jejich uložení na ekonomickém úseku, neboť se nejedná o účetní doklad.

Svědék, P.P., se stal akcionářem společnosti až v roce 2013. Prakticky po nabytí akcií došlo k jejich výměně za akcie na jméno. Výměna akcií proběhla standardním způsobem a poměrně rychle. Svědek se sám nepodílel na výměně akcií, tyto záležitosti řešil prostřednictvím zmocněnce. Svědek se podle svého vyjádření účastnil dvou valných hromad, na jejichž průběhu shledal nic výjimečného. Mimo rámec standardních jednání považoval pouze činnost stávajícího žalobce, lépe řečeno osob, které ho zastupovaly na jednání. Tyto osoby se domáhaly okamžitého vyplacení podílu na zisku. Svědek označil jejich jednání za postoj v rozporu s chováním řádného hospodáře, jenž mohl ohrozit řádnou ekonomickou činnost společnosti. Svědek se dlouhodobě zajímal o ekonomické výsledky společnosti. Poté, co shledal tuto investici jako zajímavou, přistoupil ke koupi akcií Společnosti. Svědek neměl povědomí o existenci Smlouvy. O této skutečnosti se dověděl zprostředkovaně od Úřadu pro hospodářskou soutěž. Tím byl vyzván k podání vysvětlení ke svému podílu na základním kapitálu Společnosti. Podle slov svědka jej tato skutečnost značně překvapila, neboť Společnost nemá žádné dominantní postavení na trhu v komoditách odpovídajících jejímu výrobnímu programu. Ačkoliv ví o existenci tohoto řízení a důvodech sporu, podrobnosti jej nezajímají, neboť se netýkají jeho osoby. Z odpovědi na otázky účastníků soud připomíná pouze odpověď svědka na otázku týkající se výměny akcií. Svědek neobdržel protokol o výměně akcií na majitele za akcie na jméno.

Svědék J.Č. si nevzpomněl, zda došlo k předání písemného dokumentu mezi původním žalobcem a žalovaným na jednání představenstva společnosti svolaném na den 31.7.2006. Jeho hlavním zájmem na tomto jednání bylo řešení otázky změny struktury ve vedení společnosti. Podle jeho představy by vlastníci akcií zastávali místa v dozorčí radě a výkonný orgán Společnosti by obsadily osoby v zaměstnaneckém poměru. Svědek vyloučil, že by představenstvo řešilo osobní vztahy mezi původním žalobcem a žalovaným. Členové představenstva vytkli původnímu žalobci jeho aktivity v jiných společnostech. To způsobilo roztržku mezi původním žalobcem a ostatními členy představenstva končící osočením všech členů představenstva. Svědek označil toto jednání za výjimečné a ojedinělé, neboť na ostatních jednáních se věcně řešily provozní záležitosti společnosti. Svědek věděl o uzavření Smlouvy mezi původním žalobcem a žalovaným. Podle svých slov se o tento výhradně osobní vztah nezajímal a nečinil jakékoliv kroky k tomu, aby se s jeho obsahem blíže seznámil. V okamžiku, kdy se žalovanými akciemi hlasovala jiná osoba, vzal tuto skutečnost na vědomí. Jeho návrh na změnu struktury vedení Společnosti neprošel a byl přehlasován ostatními členy představenstva. Svědek spojil s výsledkem hlasování svoji účast ve Společnosti a sám na představenstvu deklaroval svůj zájem na prodeji akcií. Podle vyjádření svědka měl více zájemců o akcie Společnosti. K převodu akcií žalovanému jej nabádal původní žalobce. Důvod, proč původní žalobce takto jednal, nevysvětlil, neboť mu nebyl znám. K názoru původního žalobce nakonec

přihlédl a akcie převedl na žalovaného. Ukončení účasti ve Společnosti neproběhlo okamžitě. Svědek jej sám označil za dlouhodobý proces vázaný na úplné splacení kupní ceny za převedené akcie. Tento stav nastal po třech až čtářech letech, neboť žalovaný splácel akcie postupně. Účastníkem smlouvy o převodu byl jen svědek a žalovaný. Svědek byl v kontaktu s účastníky Smlouvy a věděl od původního žalobce skutečnost, že neobdržel od žalovaného žádné plnění. Podle vyjádření svědka bylo obecně známo, že si původní žalobce půjčil peníze od žalovaného a ty mu nevrátil. On osobně považoval žalované akcie jako záruku za tyto půjčky. Svědek měl akcie uložené v bankovní schránce a na jednání valné hromady si je nosil sám. Z těchto důvodů se on osobně nezajímal o doložení účasti jiných akcionářů, zmocněnců nebo jiných osob účastněných na jednání valné hromady.

Podle listiny akcionářů se valné hromady konané dne 30.7.2014 účastnilo 5 osob – P.S. s 323 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000115-000437, R.P. s 2 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000438 a 000440, M.R. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000071-000092 a s 17 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000091-000107 (soud připomíná, že v listině přítomných je chyba, neboť se zde uvádí u tohoto akcionáře nesprávný počet akcií -19), J.Š. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000093-000114 a s 19 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000110-000128, J.V. s 70 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000001-000070 a s 5 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000001-000005.

Připojený výpis ze seznamu akcionářů obsahuje rovněž 5 osob – P.S. s 323 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,-Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000115-000437, R.P. s 3 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,-Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000438 až 000440, M.R. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000071-000092 a s 17 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000091-000107 (soud připomíná, že se ve výpise ze seznamu akcionáře neuvádí údaj o počtu akcií), J.Š. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000093-000114 a s 19 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000110-000128, J.V. s 70 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000001-000070 a s 5 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000001-000005.

Seznam akcionářů k datu 1.8.2014 obsahuje 6 osob – P.S. s 323 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000115-000437, R.P. s 3 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000438-000440, M.R. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,-Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000071-000092 a s 19 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000091-000109, J.Š. s 22 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000093-000114

a s 19 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000110-000128, J.V. se 70 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000001-000070 a s 8 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000001-000007 a P.P. s 82 kusy akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,-Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000008-000090 .

Stejné skutečnosti jako ze seznamu akcionářů se podávají z akcií předložených žalovaným. Žalovaný předložil stejnopisy držených akcií , konkrétně 70 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč, s číselným označením druh B, série 1, 000001-000070 a 8 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč, s číselným označením druh A, série 1, 000001-000007. Žalovaný obdržel předmětné akcie na základě nedatovaného protokolu o výměně akcií, podle kterého odevzdal 70ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 7 kusů akcií na majitele, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč a převzal 70ks akcií na jméno o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 7 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,-Kč. Pod záznamem o výměně je poznámka o podpisech účastněných osob a následují tři nečitelné podpisy. Nedatovaný je protokol o výměně akcií u J.Š. Ten odevzdal podle jeho obsahu 22ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 19 kusů akcií na majitele, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč a převzal 22ks akcií na jméno o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 19 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč. Pod záznamem o výměně je poznámka o podpisech účastněných osob a následují tři nečitelné podpisy shodné jako v případě protokolu žalovaného. Ani protokol o výměně akcií ve vlastnictví M.R. neobsahuje datum vyhotovení. M.R. odevzdal 22ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 19 kusů akcií na majitele, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč a převzal 22ks akcií na jméno o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 19 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč. Pod záznamem o výměně je poznámka o podpisech účastněných osob a následují tři nečitelné podpisy shodné jako v případě protokolu žalovaného nebo J.Š.. Rovněž protokol o výměně akcií ve vlastnictví P.P. neobsahuje datum vyhotovení. P.P. odevzdal 83 kusů akcií na majitele, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč a převzal 83 kusů akcií na jméno, o jmenovité hodnotě 1.000.000,- Kč. Pod záznamem o výměně je poznámka o podpisech účastněných osob a následují tři nečitelné podpisy shodné jako v případech ostatních akcionářů. Datum vyhotovení obsahuje jediný předložený protokol, a to protokol o předání a převzetí vyhotovený v souvislosti s výměnou akcií R.P.. Zástupce akcionáře, L.W., odevzdal 3ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě 20.000,-Kč s číselným označením 006839, 006840 a 000433 a převzal 3ks akcií na jméno o jmenovité hodnotě 20.000,- Kč s číselným označením druh B, série 1, 000438-000440. Následují podpisy předávajících a přebírajících, a to u každého úkonu, přičemž ze strany Společnosti se jedná o stejné podpisy, jako v ostatních případech . Dvě osoby jsou označeny jako svědci a v tomto postavení se podepsaly na protokole vždy pod každým úkonem. Vedle místa výměny a data výměny je poznámka o souhlasu kopie s originálem. Pod ní je nečitelný podpis nijak neoznačené osoby.

Společnost XXXXX, IČ XXXXX, a za ní jednající M.K., vystavil dne 8.6.2003 směnku bez protestu na řad Union banky a.s., IČ 41034261 znějící na částku 17.863.370,06-Kč . Pod slovním vyjádření směnečné částky je poznámka, podle které směnka A náleží ke Smlouvě o úvěru registrační číslo 961/TÚ/88/2001. Směnečná částka byla splatná Ostravě, jmenovitě v sídle Union banky a.s. Vedle údajů o směnečném věřiteli a směnečném dlužníkovi jsou údaje

o směnečných ručitelích, konkrétně o M.K., rodné číslo XXXXX, M.K., rodné číslo XXXXX, F.K., rodné číslo XXXXX a M.K., rodné číslo XXXXX. Na zadní straně je rubopis bez závazku na řad XXXXX, IČ XXXXX, vyznačený dne 8.9.2004 J.B., zmocněncem M.H., správkyně konkursní podstaty původního směnečného věřitele, poznámka o dalším rubopisu bez závazku na společnost XXXXX registrační číslo XXXXX, poznámka o dalším rubopisu bez závazku na společnost XXXXX, registrační číslo (označeno IČO) XXXXX, podepsaný H.K., na základě plné moci vystavené společností XXXXX, registrační číslo XXXXX a poslední rubopis bez závazku na žalovaného podepsaný původním žalobcem na základě plné moci společnosti XXXXX, registrační číslo (označeno IČ) XXXXX. Plná moc žalovaného udělená původnímu žalobci k tomuto úkonu, za podmínek zde uvedených se podává z listiny ze dne 15.11.2004.

Jak vyplývá z výše uvedeného přehledu zjištěných skutkových okolností lze jejich rozsah označit za mimořádný. Ačkoliv zdejší soud tím negativně hodnotí i svoji vlastní práci, neboť vznik takového stavu připustil, je třeba považovat některé ze zjištěných skutečností za zbytečné a mající jen okrajový význam pro právní posouzení projednávané věci. Řízení skončilo podle předpokladů soudu prvního stupně v záplavě bezvýznamných událostí osvědčujících nezákonná jednání původního žalobce a žalovaného, aniž by některý z účastníků vysvětlil a prokázal základní skutečnosti týkající se jednoho z nejméně sporných bodů tohoto řízení, konkrétně Smlouvy. Zdejší soud a ve věci jednající samosoudce opakovaně uváděl k neustálým námitkám podjatosti stávajícího žalobce, že nezákonná jednání původního žalobce a žalovaného dosahují intenzity, kdy nelze rozumně předpokládat, že některý z účastníků Smlouvy uplatní svá práva z ní vyplývající u soudu. Soud se nehodlá nadále zabývat těmito jednáními a řešit řadu podružných okolností, které fakticky vytěsnily skutečný předmět sporu. Zdejší soud se tak nebude v této fázi více zabývat otázkami, kde žalovaný vzal prostředky na nákup pohledávek vůči původnímu žalobci, kdy a proč původní žalobce uzavřel dohodu o převodu žalovaných akcií nebo zda akcionáři Společnosti měli nebo neměli právo nahlížet do účetní dokumentace Společnosti a podobně, nebudou-li se některé dílčí záležitosti těchto otázek týkat skutečné podstaty tohoto sporu. Soud považuje za nepochopitelné, proč původní a potažmo stávající žalobce vytýkají žalovanému původ peněz použitých na nákup pohledávek vůči původnímu žalobci. Původní žalobce jako osoba s vysokoškolským ekonomickým vzděláním a v pozicích finančního ředitele Společnosti nebo jiných společností s ní jednajících ve shodě věděl nebo musel vědět o původu těchto peněz a právních podmínkách, ze kterých lze použít tyto prostředky náležející Společnosti nebo jiným společností jednajícím s ní ve shodě. Stejně tak věděl nebo musel vědět, na jaké účely takto získané prostředky použil. Jak vyplývá z provedených výslechů, bez ohledu na osobu svědka nebo na jeho vztah k původnímu žalobci, všichni jej označili za značně zadluženou osobu dlužící významnou sumu žalovanému nebo třetím osobám. Žádný ze svědků nerozlišoval, zda se jednalo o dluhy samotného původního žalobce nebo společností, ve kterých působil buď sám nebo s osobami příbuznými. Stejně tak nikdo nerozlišoval, zda se v případě pohledávek jednalo o pohledávky zakoupené za osobní prostředky žalovaného nebo o pohledávky zakoupené z prostředků Společnosti, případně společností, které žalovaný ovládal. To platí nejen pro pohledávky vůči společností částečně nebo plně ovládaným původním žalobcem, ale i pro pohledávky nabyté žalovaným od třetích osob (například od M.R.). V relativních právních vztazích zpochybňovaných jedním nebo druhým účastníkem je dalším poněkud pevnějším bodem uznání dluhu ze dne 3.3.2005 podepsané původním žalobcem. Určitou nejistotu soudu vyjádřenou slovem “poněkud“ při hodnocení tohoto důkazu vyvolávají především částky

v něm uvedené, které s výjimkou tří částek ve výši 2.000.000,- Kč neodpovídají částkám vyplývajícím z provedeného dokazování. Celková částka 6.000.000,- Kč sestávající ze tří položek ve výši 2.000.000,-Kč souhlasí se třemi převody provedenými ve dnech 29.8.2001, 21.2.2002 a 20.5.2002 z účtu společnosti XXXXX na účet společnosti. XXXXX Tyto částky nejsou pro toto řízení nijak významné. Totéž platí i pro čtvrtou položku 5.559.480,-Kč. Na rozdíl od předchozích částek nelze určit o jaký závazek se jedná, zda zahrnuje částku údajně nabytou od postupitele, M.R., nebo jde o součet menších částek vybraných v hotovosti u společnosti XXXXX společností XXXXX IČ XXXXX, případně jinou právnickou osobou (XXXXX). Soud nehodlá dále spekulovat o závazku, který není nijak významný pro toto řízení. Pro toto řízení je významná částka 20.000.520,- Kč odpovídající výši kupní ceny uvedené ve Smlouvě. Soud předpokládá, že základ této pohledávky tvoří nejvyšší dlužná částka 17.863.370,06-Kč, tedy dluh společnosti. XXXXX vůči Union bance a.s. převedený na řad žalovaného se směnečným rukojemstvím mimo jiných i původního žalobce (viz ustanovení § 32 zákona č. 191/1950Sb.). Soud připomíná, že nehodlá spekulovat ani o této částce. Tvrdil-li žalobce a potažmo původní žalobce, že uznal nedluh ve výši 20.000.520,- Kč (zbylá částka ve výši 11.559.480,- Kč není pro řízení v této věci nijak významná) měl on sám přesně popsat, z jakých položek se skládá částka 20.000.520,- Kč, případně zda se jedná o jednu částku a prokázat zánik závazku k jejímu zaplacení a uznání nedluhu (viz stanovisko Nejvyššího soudu 32 Odo 1323/2004 ze dne 21.6.2005). Jeho tvrzení o absolutní neplatnosti pro neuvedení data nebo pro nedostatek svobodné vůle nejsou důvodná. Datum úkonu je nezpochybnitelné v důsledku ověření podpisu M.F., notářkou v Hodoníně (3.3.2005). Žalobce nevzal v úvahu právní režim platný pro ujednání o převodu cenných papírů. Podle ustanovení § 13 odst. 1,2 zákona č. 591/1992Sb. se smlouva o **úplatném** převodu cenných papírů se řídí úpravou **kupní smlouvy** v obchodním zákoníku, pokud z tohoto zákona nebo povahy věci nevyplývá něco jiného. K platnosti smlouvy se vyžaduje, aby v ní byly určeny převáděné cenné papíry a jejich kupní cena. Smlouva o **bezúplatném** převodu cenného papíru se řídí úpravou **darovací smlouvy** v občanském zákoníku, pokud z tohoto zákona nebo z povahy věci nevyplývá něco jiného. Režim Smlouvy se tak přiměřeně řídí ustanovením obchodního zákoníku a plně se pro něj uplatní ustanovení § 267 odst. 2 tohoto předpisu. Podle tohoto ustanovení v právních vztazích podléhajících obchodnímu zákoníku neplatí ustanovení § 49 obč. zák. Podle tohoto ustanovení, účastník, který uzavřel smlouvu v tísní za nápadně nevýhodných podmínek má právo od smlouvy odstoupit. Podle ustanovení § 37 odst. 1 obč. zákoníku musí být právní úkon učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, jinak je neplatný. V komentáři k tomuto ustanovení v ASPI se uvádí kritéria takového jednání, a to bezdůvodnost výhrůžky, její mimořádná intenzita a neschopnost jednající osoby se bránit tomuto jednání. Žalobce žádné takové skutečnosti ve vyličení skutkového stavu neuvedl. Dluhovou past, ve které se ocitl původní žalobce nebo dostaly jím řízené společnosti, lze nesporně chápat jako skutečnost ovlivňující jeho jednání a vůli a především možnosti, které z takového postavení vyplývají. Takové postavení však nevyvolává stav nesvobody zakládající podmínky neplatnosti jednání s věřiteli a úkonů z nich vzniklých nebo s nimi spojenými. V této souvislosti je třeba vzít do úvahy skutečnost, že závazky omezující pro jejich rozsah a způsob jejich zajištění vůli a jednání původního žalobce sjednával on sám osobně nebo se k nim osobně a zcela dobrovolně zavázal (viz směnečné rukojemství na směnce z 15.10.2001). V případě předložené směnky je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se původní žalobce v postavení zmocněnce žalovaného podílel na rubopisu směnky na řad žalovaného. O svobodě vůle původního žalobce svědčí mimo jiného i skutečnost, že prokazatelně nedošlo k předání

akcií žalovanému a nedošlo ani k uzavření dohody o zápočtu předpokládané ve Smlouvě jako způsobu vedoucího k zániku závazku k zaplacení kupní ceny žalovaným. Pokud by měl žalovaný v postavení věřitele z takto údajně nesvobodně sjednaného závazku k dispozici nástroje zakládající právní úkony původního žalobce (Smlouvu a uznání dluhu), nepochybně by jej donutil i k vydání akcií a k uzavření dohody o zápočtu. V žádném případě by jej nenechával hlasovat s převedenými akciemi na valné hromadě konané po uzavření smlouvy (11.3.2005), nota bene jej mimo jiných i vahou svých hlasů zvolit do funkce člena představenstva. To platí obzvláště za stavu prokázaného samotnou výpovědí původního žalobce. Podle ní ani neměl bezprostřední osobní přístup k akciím, neboť ty byly umístěny v trezoru v sídle společnosti XXXXX. Soudu není známo, proč by žalovaný nutil původního žalobce k vydání akcií, když si je mohl jednoduše vyzvednout po předložení uzavřené smlouvy a po dohodě s panem M.R. z trezoru, kde byly uloženy. Faktická ujednání účastníků Smlouvy musela být obsáhlejší a v mnoha ohledech odlišná od jejího skutečného znění. Tomu odpovídá i neurčitost některých ustanovení Smlouvy a jejich zdánlivý vnitřní rozpor. Žalovaný v postavení kupujícího deklaruje v ustanovení článku 2 odst. 3 Smlouvy svoji vůli odpovídající jedné ze základních náležitostí smlouvy o koupi cenných papírů. Kupuje žalované akcie a přijímá je do svého vlastnictví. V článku 5 Smlouvy strany uvádějí, že vlastnické právo k žalovaným akciím přechází na kupujícího momentem předání listinných akcií. Z tohoto článku Smlouvy ani z jiných ustanovení nevyplývá, kdy má k fyzického předání žalovaných akcií dojít. Původní žalobce vyjádřil ve Smlouvě vůli prodat žalované akcie kupujícímu (viz článek 2 odst. 2 Smlouvy) a fyzicky mu je předat (viz článek 4 Smlouvy) za účelem vzniku jeho vlastnického práva k převáděným cenným papírům (viz článek 5 Smlouvy). Původní žalobce tak byl vůči žalovanému v postavení dlužníka se závazkem předat žalovanému v postavení kupujícího žalované akcie. Podle ustanovení § 325 obchodního zákoníku mají-li strany vzájemné závazky, může se splnění závazku druhou stranou domáhat jen ta strana, která svůj závazek již splnila nebo je připravena a schopna jej splnit současně s druhou stranou, ledaže ze smlouvy, ze zákona nebo z povahy některého závazku vyplývá něco jiného. Původní a stávající žalobce se domáhají zaplacení kupní ceny, tedy vzájemného plnění žalovaného, aniž by v průběhu řízení tvrdili a prokázali, že splnili svůj závazek vůči žalovanému a předali mu žalované akcie. Naopak, oba žalobci namítali nebo namítají, že k fyzickému předání žalovaných akcií ve smyslu článku 4 nikdy nedošlo a stávající žalobce tento stav nadále tvrdí a prokazuje tomu odpovídajícími důkazy. Ze skutkových tvrzení účastníků řízení ani ze skutkových zjištění soudu není patrné, kdy, od koho a jakým způsobem žalovaný fakticky nabyl žalované akcie. Je však nepochybné, že původní žalobce vykonával práva spojená s akciemi ještě 6 dnů po uzavření smlouvy a žalovaný s nimi nehlasoval ani na valné hromadě dne 4.8.2006, na které došlo k odvolání původní žalobce z funkce člena představenstva. Jaký byl skutečný úmysl původního žalobce a žalovaného při uzavírání Smlouvy (3.3.2005), zda vůbec mělo dojít k fyzickému předání žalovaných akcií a kdy k tomu mělo dojít, se už vzhledem k aktuálním vzájemným vztahům účastníků Smlouvy nikdo nedoví. Skutečnost, že mezi účastníky smlouvy byla i jiná ujednání osvědčuje i obsah vlastní výpovědi původního žalobce a výpovědi ostatních svědků. Jak vyplývá z výpovědi ostatních svědků, bylo členství v představenstvu výsadou akcionářů bez ohledu na pokus změnit tuto zvyklost a nahradit členy představenstva osobami v jiném vztahu vůči Společnosti. V takovém postavení nebyl pouze P.S., který byl odvolán z této pozice podle jeho tvrzení někdy v roce 2006. Bez ohledu na to, zda členové představenstva pobírali odměny za výkon této činnosti či nikoliv, byla členství zpravidla doprovázeno jinou lukrativní funkcí ve Společnosti. Původní žalobce se ve své

svědecké výpovědi netajil s faktem, že důvodně očekával kompenzaci nižší kupní ceny sjednané ve Smlouvě svým členstvím v představenstvu a s tím spojeným příjmem, byť formálně poskytovaným s výkonem nějaké jiné činnosti ve Společnosti (finanční ředitel, finanční poradce a podobně) případně z dividend. Jak už soud výše uvedl, nejen původní žalobce a žalovaný, ale i ostatní akcionáři Společnosti nerozlišovali vlastní prostředky a prostředky Společnosti. Její prostředky považovali za své vlastní. Tak se chovali a takto nakládali s prostředky Společnosti a s prostředky společností s ní jednajícími ve shodě. Stejně tak se chovali i k vlastním dluhům nebo k dluhům společností, které ovládali. Je mimo jakoukoliv pochybnost, že původní žalobce jako ekonom musel vědět o všech "otvorech", kterými takto unikaly finanční prostředky Společnosti na účty nebo do jiné dispozice akcionářů a potažmo členů představenstva. Věcný obsah představenstva konaného dne 31.7.2006, kde původní žalobce zřejmě připomněl ostatním akcionářům a potažmo členům představenstva musel být nesporně velmi zajímavý a není divu, že žádný ze svědků nechtěl o těchto skutečnostech ani po 10 nebo 11 letech mluvit. Původní žalobce musel nepochybně porušit nějaký jiný formálně nevyjádřený vztah vůči žalovanému a zřejmě nejenom vůči němu, a to způsobem natolik zásadním, že se žalovaný necítil být vázán těmito předchozími dohodami. Následovalo odvolání původního žalobce z prominentního členství v představenstvu hlasy všech přítomných akcionářů a posléze i ukončení všech ostatních vztahů vůči Společnosti. Soud proto považuje za zcela přirozené, že některá formálně vyjádřená ujednání Smlouvy jsou natolik neurčitá, že vzbuzují pochybnosti o skutečném úmyslu účastníků Smlouvy. Takovým ujednáním je nepochybně způsob úhrady kupní ceny. Podle článku 3 odst.2 Smlouvy bude kupní cena uhrazena započetím vzájemných pohledávek účastníků Smlouvy. Toto ujednání má nepochybně povahu smlouvy o budoucí smlouvě ve smyslu ustanovení § 289 obchodního zákoníku. Dohoda sice splňuje zákonnou formální podmínku písemnosti (viz ustanovení § 289 odst. 2 obchodního zákoníku), avšak podle věcných hledisek neobsahuje a nevymezuje žádným způsobem obsah budoucího závazkového vztahu – dohody o započetí. Podle ustanovení § 289 odst. 1 obchodního zákoníku smlouvou o uzavření budoucí smlouvy se zavazuje jedna nebo obě smluvní strany uzavřít ve stanovené době budoucí smlouvu s předmětem plnění, jenž je určen alespoň **obecným** způsobem. Citované ustanovení obchodního zákoníku se významným způsobem odlišuje od obdobné úpravy v obč. zák. (viz ustanovení § 50a odst. 1 předpisu). Obecnost ujednání však nelze chápat absolutně. V případě nesplnění závazku k uzavření smlouvy o budoucí smlouvě se může její účastník domáhat u soudu, aby určil její obsah (viz ustanovení 290 odst. 2 obchodního zákoníku). Soudu není známo, jak by určil obsah dohody o zápočtu, kde jediným jistým východiskem je sjednaná výše ceny. Není však zřejmé, jaký konkrétní závazek vhodný k započetí měly strany na mysli, zda se mělo jednat o již existující závazek nebo případně o budoucí závazek. Chybějící dohodu o době vzniku budoucího závazku by bylo možné nahradit ustanovením § 290 odst. 1 obchodního zákoníku, přirozeně s přihlédnutím k ustanovením o promlčení zakotveným v obchodním zákoníku. Žalovaný nevyvolal takové řízení a měl k tomu vážný důvod. Žalovaný nebyl v prodlení, neboť původní žalobce nesplnil svůj závazek podle článku 4 Smlouvy spočívající v předání akcií. Tím mu v souladu s výše citovaným ustanovením § 325 obchodního zákoníku nevznikala povinnost k zaplacení dříve dohodnuté kupní ceny. Původní žalobce odmítl podle vlastních tvrzení jakékoliv snahy žalovaného o narovnání sporných vztahů o způsobu placení kupní ceny sjednané ve Smlouvě. Soud připomíná, že totéž uvádí i původní nebo stávající žalobce. Podle ustanovení § 37 obč. zák. (viz i ustanovení § 1 odst. 2 obchodního zákoníku) právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, jinak je neplatný. Soud

považuje ujednání o způsobu placení kupní ceny pro neuvedení započitatelného závazku původního žalobce za natolik neurčitý právní úkon, že jej nelze považovat za platné ujednání. Pro původního žalobce a pro žalovaného to znamenalo povinnost nahradit v souladu s článkem 7 bod 2 Smlouvy neplatné ustanovení článku 3 bodu 2 novým ustanovením. K takové dohodě mezi účastníky řízení nedošlo, respektive její uzavření nebylo prokázáno.

Původní žalobce a žalovaný žili v této pochybné symbióze bez zásadních problémů až do jednání představenstva v roce 2006. Soud připomíná, že se představenstvo prakticky rovnalo vzhledem k počtu akcionářů a zavedené zvyklosti ve Společnosti valné hromadě. Zde se původní žalobce podle svých tvrzení a podle výpovědi svědka P.S. poprvé pokusil zpochybnit obsah Smlouvy a v důsledku toho i odstoupit od tohoto závazku. To druhá skupina akcionářů vyvrátila obsahem svých svědeckých výpovědí. Ostatně ani výpověď S. nebyla tak přesvědčivá jako jeho prohlášení, které předložil soudu. Svědek neviděl a neznal obsah listin, které měl s sebou původní žalobce a v závislosti na tom tak nemohl vědět o jaký úkon se skutečně jednalo. Pro odstoupení od smlouvy zákon nestanoví žádnou formu. Učinil-li původní žalobce takový úkon, postačoval by jeho průkaz i svědeckými výpověďmi. Původní žalobce nemohl rozumně předpokládat při tehdejší rozdělení a mínění akcionářů Společnosti, že všichni nahradí jeho případnou důkazní tíseň obsahem svých svědeckých výpovědí. Jediným přijatelným řešením za této situace a vzhledem k postavení původního žalobce ve Společnosti bylo písemné odstoupení od Smlouvy, které by se dostalo do dispozice žalovaného. Ani původní žalobce si nepochybně nebyl jist účinky svého úkonu z 31.7.2006, neboť ke stejnému úkonu přistoupil ještě jednou dne 7.1.2008 před podáním žaloby. Původní žalobce adresoval stejný úkon i společnosti XXXXX, se kterou v mezidobí uzavřel smlouvu o převodu žalovaných akcií.

Soud se tím dostává k samotnému posouzení, zda nastaly úkonem původního žalobce účinky odstoupení spočívající v zániku Smlouvy. Jak soud výše předběžně uzavřel, považuje ujednání o způsobu zániku závazku k placení kupní ceny za neplatné. Doba pro placení kupní ceny nebyla ve Smlouvě dohodnuta. Za tohoto právního stavu a při nesjednání nové platné dohody o budoucím zápočtu, případně dohody o zápočtu samotné, měl žalovaný obecně zaplatit kupní cenu bez zbytečného odkladu poté, co byl o plnění požádán. I když soud dospěl k závěru o neplatnosti článku 3 bod 2 Smlouvy, má toto ujednání nesporný právní význam. Především vyjadřuje, že strany nepovažovaly placení kupní ceny za záležitost podstatnou, neboť předpokládaly zápočet vzájemných pohledávek. V případě neplatnosti takové ujednání měly strany sjednat nové platné ujednání odpovídající skutečnému stavu vzájemných právních vztahů a smyslu těch částí Smlouvy, které nebyly dotčeny neplatností (viz článek 7 odst. 2 Smlouvy). Určení nového způsobu plnění závazku bylo věcí toho, jemuž svědčilo v tomto případě postavení věřitele ze vzájemného závazku, jmenovitě původního žalobce. Původní žalobce byl povinen vyzvat dlužníka- žalovaného, k uzavření nové dohody o způsobu plnění kupní ceny. Teprve po nesplnění povinnosti žalovaného k uzavření nové dohody podle článku 7 bod 2 Smlouvy o novém způsobu placení kupní ceny mohl se na žalovaného obrátit se žádostí o zaplacení kupní ceny podle ustanovení obchodního zákoníku. Stávající žalobce nepředložil ani po výzvě soudu důkaz osvědčující stav, že jednal ve vztahu k žalovanému tímto způsobem. Podle ustanovení § 346 odst. 1,2 obchodního zákoníku znamená-li prodlení dlužníka nebo věřitele nepodstatné porušení smluvní povinnosti, může druhá strana odstoupit od smlouvy v případě, že strana, která je v prodlení, nesplní svou povinnost ani v dodatečně přiměřené lhůtě, která jí k tomu byla poskytnuta. Jestliže však strana, jež je v prodlení, prohlásí, že svůj závazek

nesplní, může druhá strana od smlouvy odstoupit bez poskytnutí dodatečné přiměřené lhůty k plnění nebo před jejím uplynutím. Dospěl-li soud výše k závěru o nepodstatném porušení povinností žalovaného, byl původní žalobce povinen v tomto duchu jednat. Teprve po neúspěšném pokusu o doplnění smlouvy spočívající v jiné dohodě o zápočtu namísto neplatného ujednání, případně pokusu o sjednání nové dohody o době plnění, původní žalobce mohl vyzvat žalovaného k zaplacení kupní ceny žalovaných akcií. Jestliže by žalovaný neuhradil závazek k zaplacení kupní ceny ani po uplynutí dodatečné lhůty poskytnuté za účelem plnění, mohl původní žalobce odstoupit od kupní smlouvy se žalobcem. Soud znovu připomíná, že soudem popsany postup původního žalobce by byl po právu pouze v případě, kdy by původní žalobce sám nebyl v prodlení s předáním žalovaných akcií.

Soud dodává, že žaloba na vydání akcií není důvodná ani podle ustanovení o bezdůvodném obohacení – ustanovení § 451 a následujících obč. zák. Podle ustanovení § 451 odst. 2 obč. zák. je bezdůvodným obohacením majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. V případě žalovaného nenastala žádná ze zákonných podmínek vyplývajících z citovaného ustanovení. Soud dříve uvedl ustanovení § 13 zákona č. 591/1992Sb. o cenných papírech. Ten stanovuje podstatné náležitosti smlouvy o úplatném převodu cenných papírů. K těm náleží určení cenných papírů a kupní cena za převáděné akcie. Smlouva obě tyto náležitosti obsahuje. V dané m případě není významná ani skutečnost, že není známo, jakým způsobem se akcie dostaly do dispozice žalovaného. Je-li žalovaný podle platného závazkového vztahu nabyvatelem žalovaných akcií, nelze se domáhat jejich vydání ani z tohoto právního důvodu.

Smlouva ze dne 3.3.2005 je platným závazkovým vztahem. Neobstojí ani námitka žalobců o její neplatnosti ve smyslu ustanovení § 49a obč. zák. Podle tohoto ustanovení je právní úkon neplatný, jestliže jej jednající osoba učinila v omylu, vycházejícím ze skutečnosti, jež je pro jeho uskutečnění rozhodující, a osoba, které byl právní úkon určen tento omyl vyvolala nebo o něm musela vědět. Právní úkon je rovněž neplatný, jestliže omyl byl touto osobou vyvolán úmyslně. Omyl v pohnutce právní úkon neplatným nečiní. Omyl v jednání je třeba posuzovat s přihlédnutím ke vzdělání, pracovnímu zařazení a k ostatním obecným ukazatelům osoby, jež měla jednat v omylu. Jak soud výše uvedl, původní žalobce má ekonomické vzdělání a zastával funkci finančního ředitele ve Společnosti, případě ve společnostech jednajících ve shodě se Společností. Za tohoto stavu a v tomto postavení nemohl jednat v omylu. Původní žalobce musel vzhledem ke svému postavení rozeznat, zda poskytnuté půjčky představovaly osobní prostředky žalovaného nebo se jednalo o prostředky Společnosti nebo některé společnosti s ní jednající ve shodě (zvláště pak společnosti XXXXX). Původní žalobce musel vzhledem ke svému vzdělání a postavení rozeznat, komu a pro jaký účel byla finanční prostředky skutečně určeny. Podle předložených důkazů se prakticky jednalo o ústně dohodnuté půjčky s reálným plněním podle ustanovení § 657 obč. zák. poskytnuté společností XXXXX některé z výše uvedených společnosti ovládaných původním žalobcem. Soud zjistil pouze jediný případ, kdy se mohlo jednat o osobní prostředky žalovaného, a to ve výši 333.000,- Kč.

V tomto případě se však nejednalo o půjčku, nýbrž o poskytnutí prostředků za účelem nákupu cenných akcií společnosti XXXXX IČ XXXXX. Určitou výjimku představují i případy, kdy žalovaný nabyl pohledávky jako postupník od třetích osob. K této otázce soud zaujal stanovisko už při posuzování jiných podmínek platnosti tohoto závazkového vztahu. To platí především u

závazkového vztahu společnosti XXXXX, jako směnečného dlužníka vůči společnosti XXXXX. Jestliže původní žalobce tuto skutečnost sám zajišťoval ve prospěch žalovaného na základě dříve uděleného zmocnění, šlo nepochybně o postup vyplývající ze širší dohody těchto osob, než se projevila v následně sjednané smlouvě. Původní žalobce musel zcela nepochybně vědět o tom, že s převodem směnky na řad žalovaného přešla na žalovaného i práva z osobního směnečného rukojemství vůči žalovanému. Původní žalobce byl schopen posoudit právní důsledky právních vztahů vzniklých jeho osobní činností jednak jemu osobně a jednak společností, které ovládal. Skutečnost, že závazkové vztahy třetích osob (půjčky společností, které ovládal nebo směnečné rukojemství třetích fyzických osob) považoval za svoje osobní, nebyla věcí omylu, nýbrž společenské a právní nutnosti. Sám je jménem těchto třetích osob uzavíral nebo sjednával a sám za ně přirozeně nesl i osobní odpovědnost. Pokud se mu nabídla možnost umořit část dluhu vůči žalovanému, případně vůči společností jím ovládaným, jednal zcela vědomě za tímto účelem. Nynější jednání původního žalobce lze přirovnat k eventuelním námitkám dlužníka, jemuž byla prodána věc v exekučním řízení nebo správcem konkursní podstaty nebo insolvenčním správcem k možnosti získat vyšší cenu za movitou nebo nemovitou věc prodanou v dražbě. Dražební cena je vždy poplatná účelu nuceného prodeje a nelze ji srovnávat v cenou dosaženou při nevynuceném prodeji. Dosažená cena v těchto případech odpovídá majetkovým, právním a jiným poměrům dlužníka v určitém čase a za určitých podmínek. Lze nepochybně souhlasit s původním žalobcem, že cena akcií byla a je podstatně vyšší, než se mu podařilo ujednat se žalovaným. K tomu je třeba dodat, že se změnila nejen cena, ale i podmínky, za kterých účastníci cenu dohodli. Ty lze srovnávat jen s právními poměry, s možnostmi a s postavením původního žalobce v době uzavření Smlouvy. Zdejší soud zastává důsledně zásadu „pacta sunt servanda“ vyjádřenou v článku 26 Vídeňské úmluvy bez ohledu na to, že se jedná o mezinárodní dohodu upravující právní vztahy mezi státy. Na této zásadě nepochybně stojí i stanovisko Ústavního soudu I. ÚS 625/03, podle kterého je základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá. Soud připomíná, že tato zásada se stala od 1.1.2014 součástí právního pořádku České republiky (viz ustanovení § 574 o.z.). Soud považuje jednání původního a stávajícího žalobce za nepřijatelnou snahu zpochybňovat každé jednání účastníků Smlouvy a každé jednání, které se na jejím základě uskutečnilo. Zde je však na místě připomenout, že je-li nějaký závazkový vztah neplatný, pak je to právě jejich osobní vztah. Jak už soud výše uzavřel, nedošlo k zániku závazku ze Smlouvy. Původnímu žalobci tak nevzniklo žádné právo na vrácení plnění poskytnutého na základě Smlouvy, se kterým by mohl nadále nakládat. Nikdo nemůže převést na jiného více práv, než sám má. Jestliže původnímu žalobci nesvědčilo žádné právo k žalovaným akciím, nemohl je platně převést na stávajícího žalobce. Ten tak nebyl věcně aktivně legitimován k vedení řízení o vydání žalovaných akcií a vzhledem k dříve vyslovenému závěru ani k vedení řízení o změněném nároku o zaplacení finančního ekvivalentu převedených akcií. Proto soud jeho žalobu jako nedůvodnou zamítl (viz odstavec I. výroku).

Jak vyplývá z dřívějšího vyjádření soudu, považuje sám rozsah zjištěných skutkových okolností za zbytečný a odvádějící pozornost od skutečné dějové linie vývoje právních vztahů mezi původními účastníky řízení. Soud nemá zájem řešit veškeré právní vztahy mezi původním žalobcem a žalovaným, mezi původním žalobcem a ostatními akcionáři nebo veškeré vztahy původního žalobce a žalovaného ke Společnosti nebo ke společností, které ovládali nebo ovládají. Věcné hranice sporu vyznačují a limitují předmět řízení a skutková tvrzení účastníků.

Původní ani stávající žalobce nevysvětlili a neuvedli ve vyličení skutkového stavu některá zásadní jednání původního žalobce nebo žalovaného po uzavření Smlouvy a po podpisu listiny formálně označené jako Uznání dluhu. Namísto skutečností významných pro řízení uváděli okolnosti nemající význam pro řízení nebo jen okrajový, případně skutečnosti s negativním významem. Dokazování negativních skutečností je věcí protistrany - žalovaného (viz stanovisko Nejvyššího soudu 26 Cdo 732/98). K obrácenému postupu žalobce nahradit skutková tvrzení výsledky dokazování soud zaujal stanovisko výše. Pro rozhodnutí v této věci postačovaly důkazy v mnohem menším rozsahu, než které soud skutečně provedl. Dokazování dalších podružných okolností již soud nepřipustil.

Výrok o náhradě nákladů řízení (viz odstavec II. výroku) je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaný byl věci zcela úspěšný. Tím mu vzniklo právo na 100 % účelně vynaložených nákladů řízení. Ústavní soud České republiky zrušil nálezem ze dne 17.4.2013 publikovaným ve Sbírce zákonů pod číslem 116/2013 Sb. vyhlášku číslo 484/2000 Sb. Podle ustanovení § 151 odst. 2 o.s.ř. při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem nebo notářem v rámci jeho oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem anebo patentovým zástupcem v rozsahu jeho oprávnění stanoveného zvláštními právními předpisy **podle sazeb stanovených paušálně pro řízení** v jednom stupni zvláštním právním předpisem; jde-li však o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147, § 149 odst. 2 **nebo odůvodňují-li to okolnosti případu**, postupuje se podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Náhradu za daň z přidané hodnoty soud určí z odměny za zastupování, z náhrad, z odměny notáře za provedené úkony soudního komisaře a z jeho hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem. Náhradu mzdy (platu) a náhradu hotových výdajů soud stanoví podle zvláštních právních předpisů. Náhradu za odměnu znalce, který podal posudek podle § 127a, soud určí podle sazby odměny stanovené zvláštním právním předpisem. Jinak soud vychází z nákladů, které účastníku prokazatelně vznikly.

Soud rozhoduje o náhradě nákladů řízení v době, kdy byl zrušen předpis upravující paušální sazby pro řízení. Okolnosti případu tak vyžadují, aby soud rozhodl o nákladech řízení podle vyhlášky 177/1996 Sb. (dále jen vyhlášky), neboť jiný předpis nestanoví jinak (viz ustanovení § 1 odst. 2 vyhlášky ve znění po 7.5.2013 a ustanovení § 20 odst. 1 zrušené vyhlášky číslo 484/2000 Sb.). K otázce stanovení tarifní hodnoty soud uvádí ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky. Podle tohoto ustanovení není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo **cena věci** anebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i dluhu. Při určení tarifní hodnoty se nepřihlíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok. Cena vydávané věci je stanovena dohodou původních účastníků řízení ve Smlouvě, konkrétně v ustanovení článku 3 bod 1. Cena objektu řízení-žalovaných akcií, představuje částku 20.000.520,- Kč a tato částka představuje tarifní hodnotu, z níž bude stanovena odměna za zastupování žalovaného.

Soud provedl pro přehlednost výpočet u části úkonů právního zástupce žalovaného podle vyhlášky ve znění do 31.12.2012 bez ohledu na skutečnost, že sazba podle tohoto znění předpisu je shodná se sazbou vyplývající z vyhlášky ve znění po 1.1.2013. Ze stejného důvodu

uvádí samostatně i jednotlivá řízení, tedy řízení u odvolacího soudu a nové řízení u soudu prvního stupně.

Právní zástupce žalovaného učinil do 31.12.2012 3 úkony právní služby (účast na jednání soudu dne 20.9.2012 delším než dvě hodiny a písemné podání z 5.11.2012). Odměna za jeden úkon právní pomoci provedený do 31.12.2012 činí 52.340,- Kč, což společně s třemi režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.12.2012 ve výši 300,- Kč představuje celkem 157.920,- Kč.

Soud stanovil sazbu za zbylé úkony v původním řízení u soudu prvního stupně (účast na jednání soudu dne 27.6.2013 delším než dvě hodiny, účast na jednání soudu dne 19.9.2013 delším než dvě hodiny, písemná podání z 18.6.2013 a 16.9.2013) uskutečněné po 1.1.2013 podle stejné tarifní hodnoty a tomu odpovídající sazby. Odměna za 1 úkon právní pomoci činí ze základu 20.000.520,- Kč 52.340,- Kč, což při šesti úkonech a společně se šesti režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 300,-Kč představuje dílčí částku 315.840,- Kč.

Právní zástupce žalovaného učinil v řízení o odvolání 2 úkony právní služby (písemné podání z 27.12.2013- vyjádření k odvolání žalobce a účast na jednání odvolacího soudu dne 27.11.2014) Odměna za jeden úkon právní pomoci činí i v tomto řízení 52.340,-Kč. Odměna za 2 úkony společně s režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 300,- Kč představuje 105.280,- Kč. Soud započítal k odměně i náhradu za ztrátu času v rozsahu 8 půlhodin podle vyhlášky 177/1996Sb. v platném znění v celkové výši 800,- Kč (8x100,- Kč) a cestovné na jednání odvolacího soudu ve směru Brno-Olomouc a zpět při vzdálenosti obou výchozích míst v obou směrech 160 km vozidlem registrační značky 3B9 6699, což při uváděné vzdálenosti a kilometrové sazbě 7,09,- Kč představuje částku 1.135,- Kč, celkem tedy 107.215,-Kč.

Právní zástupce žalovaného učinil v novém řízení u soudu první instance 17 úkonů právní služby (účast na jednání soudu dne 16.6.2016 delším než dvě hodiny, účast na jednání soudu dne 20.10.2016 delším než šest hodin, účast na jednání soudu dne 27.10.2016 delším než šest hodin, účast na jednání soudu dne 16.3.2017 delším než šest hodin, písemné podání z 19.3.2017- písemný závěrečný návrh žalovaného a účast na jednání soudu dne 23.3.2017 delším než dvě hodiny). Odměna za jeden úkon právní pomoci činí stejně jako v předchozích řízeních 52.340,- Kč. Odměna za 17 úkonů společně s režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 300,- Kč představuje celkem 894.880,- Kč.

Právní zástupce žalovaného je registrován jako plátce daně z přidané hodnoty, což doložil osvědčením vystaveným Finančním úřadem Brno III ze dne 19. 5. 200 (poslední číslice na scanu z datové schránky je nečitelná a právní zástupce žalovaného dosud nepředložil čitelnější doklad). Podle ustanovení § 2 odst. 2 písmeno b) zákona č. 235/2004 Sb. je předmětem daně (rozumí se daň z přidané hodnoty) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani s místem plnění v tuzemsku (viz i ustanovení § 14 téhož předpisu). Základem daně jsou v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona i vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění. Základem daně tak jsou vedle odměny platby režijního paušálu, náhrady za ztrátu času a případně cestovné. Základ daně tak činí 1.475.855,- Kč. Žalovanému přísluší po zdanění 21% sazbou daně 1.785.784,55 Kč.

pokračování

Podle ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř. soud uložil žalobci, aby náhradu nákladů řízení uhradil k rukám právního zástupce žalovaného, JUDr. Jiřího Koniora .

Poslední odstavec výroku o náhradě nákladů řízení vzniklých státu v souvislosti s vedením tohoto řízení spočívá na ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. Podle tohoto ustanovení má stát podle výsledku řízení vůči účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od placení soudních poplatků. Žalobce neuvedl zákonné důvody zakládající jeho případné osvobození od placení soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 138 o.s.ř. Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení státu obdobně jako v předchozím případě podle výsledku řízení. Žalobce byl v řízení neúspěšný v celém uplatněném rozsahu, a tak mu soud uložil, aby nesl 100% nákladů vzniklých státu a vyjádřených v penězích ve výši 2.415,-Kč. Soud připomíná, že se jedná o náklady řízení vzniklé v důsledku podání svědecké výpovědi P.P.. Soud rozhodl o těchto nákladech svědka usnesením na č.l. 1363 spisu ze dne 28.11.2016.

Poučení o odvolání :

Proti tomuto usnesení **lze podat** odvolání do **15** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Poučení o vykonatelnosti :

Nesplní – li žalobce dobrovolně povinnosti uložené mu tímto rozhodnutím v odstavcích II. a III. výroku, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

**Krajský soud v Brně
dne : 23. 3. 2017**

JUDr. Miroslav Weinštuk, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Tahalová